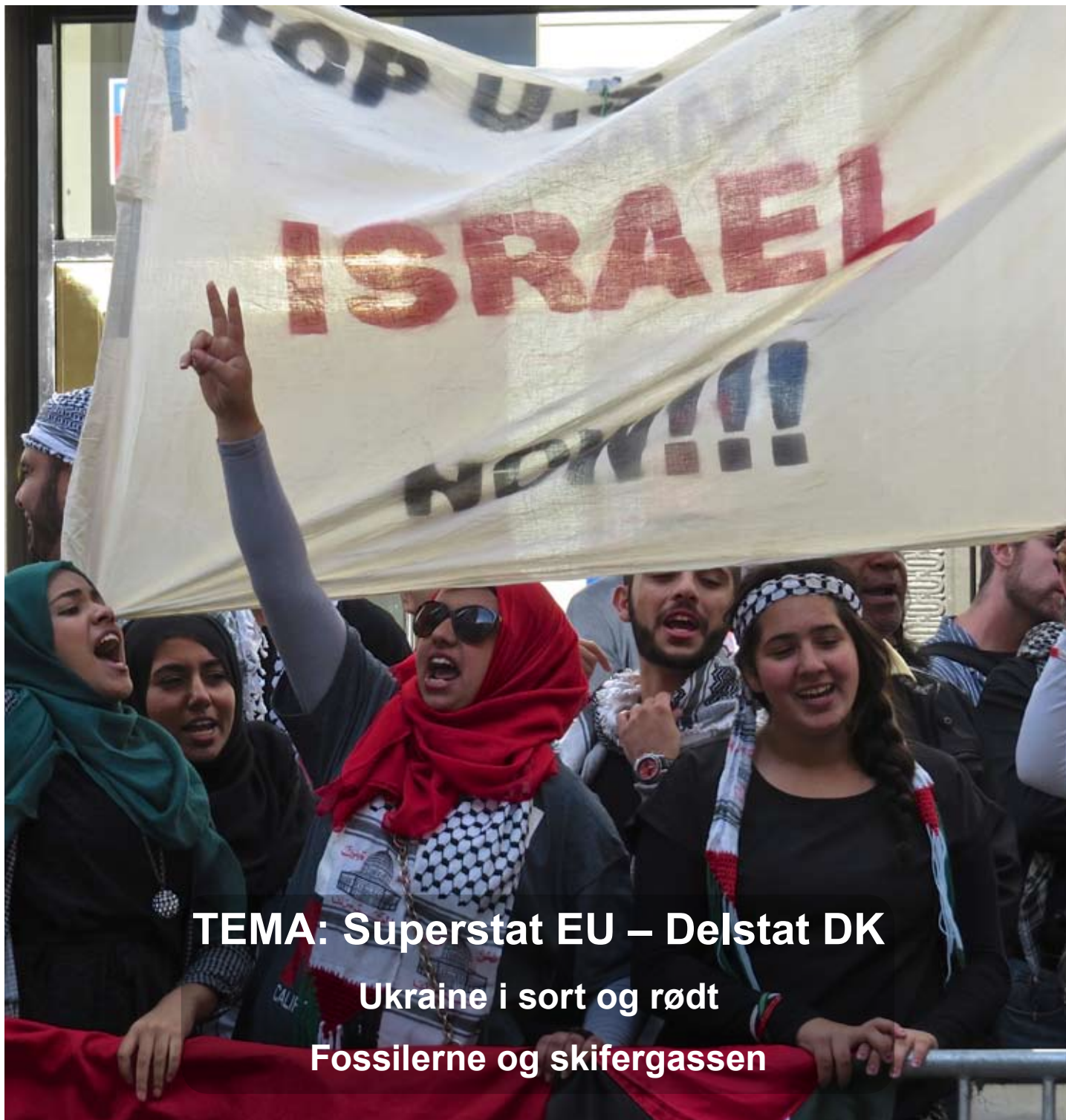

KOMMUNISTISK POLITIK

**Nr. 7
juli -
august
2014
18. årg.**

Palæstinasolidaritet verden over - San Francisco, den 7. juli 2014. Foto: liberationnews.org

TEMA: Superstat EU – Delstat DK

Ukraine i sort og rødt

Fossilerne og skifergassen

RED GAZA - RED PALÆSTINA - STOP ISRAEL!

Kapitalisme haves – Socialisme nødvendig

Fattigdommen vokser med eksplosiv hast i Den europæiske Union og Amerikas Forenede Stater, der i årtier pralende har udbredt eventyret om den gode kapitalisme, der bragte velstand og fremgang til alle, hev den fattige ud af armoden og gav den velhavende lidt mere.

Løgn er det, og millioner og atter millioner har betalt dyrt for dette eventyr.

Fattigdommen er ikke bare synlig i udviklingslandene, ikke bare blandt flygtninge, der risikerer livet for at komme til en europæisk havn, ikke bare blandt tiggere og hjemløse, ikke bare blandt de hårdest kriseramte i syd- og østeuropa, eller i de amerikanske ghettoer.

Fattigdommen kan ikke længere holdes helt ud af synsfeltet, selvom de superrige bygger deres beboelser om til beskyttede fæstninger og lever deres tilværelse sociale ghettoer på første klasse.

Man kan f.eks. møde den på ethvert dansk apotek, hvor syge kontanthjælpsmodtagere kan stå og græde, fordi de ikke har råd til deres medicin. Eller foran socialkontorerne, hvor ludfattige og fortvivlede mennesker protesterer – med sultestrejker, selvmord, undertiden med vold mod de ansatte.

Men realiteterne fortrænges. Virkeligheden bliver ikke rigtig ind. Medierne, skolen, politikerne fra rød og blå blog broderer alle sammen videre på eventyret sammen med tips&lotto.

I al fald i Danmark har vi et solidt og tæt knyttet sikkerhedsnet. Falder man igennem og står uden for socialforvaltningen uden penge og uden bolig og uden kontanthjælp må det være ens egen skyld. Eller uheld, eller en ond skæbne.

Selvom folks egne erfaringer, deres sanser og deres omgivelser fortæller noget andet, og siger at de selv bliver fattigere, at varerne bliver dyrere, at det kører stramt ikke bare hos en selv, men også hos venner og bekendte og familie – ikke mindst for de unge – så får man hele tiden at vide, at det er krisens skyld, hvis der er problemer, og at den er ved at være overstået. Det går fremad igen. For Danmark, for EU og euro, for USA, for verden.

Og synes man ikke det lyder rigtigt, så er der jo tal, der beviser det. Statistikker, der siger, at reallønnen vokser mere

end priserne, at inflationen er på det laveste niveau i årtier, osv. – og hvem tør udfordre økonomiske vismænd?

Men hvad nu, hvis tallene lyver? Hvis inflationen bevidst forfalskes og de virkelige tal holdes skjult, eller slet ikke bliver opgjort?

Et af de vigtigste midler for de kapitalistiske stater til at komme igennem krisen og redde de banker og spekulanter, der var for store til at falde, er at lade seddelpressen rulle. Det har været USA's svar under Bush og under Obama: Krigsøkonomi, en løbsk seddelpresse og enorme statsunderskud. Og statistikkerne forfalskes, så inflationstallene underdrives, og tallene for bruttonationalproduktet til gengæld er opskrevet. Og det hele bliver bare ved og ved.

USA har eksporteret og eksporterer sin krise til hele det globale finansielle system. Dollaren som reservevaluta er dyr – og derfor udfordres den af stormagter som Rusland og Kina og de øvrige Briks-lande.

De store banker er reddet, mens almindelige mennesker er flået af udhulingen af lønninger, pensioner, overførselsindkomster, og af arbejdsløsheden direkte og indirekte.

I de europæiske banker ligger millioner af euro brak. Der er en vild overflod af penge, selvom almindelige mennesker har stadig færre til at købe det enorme udbud af herlige varer og fantastiske forbrugsgoder. Men de bliver ikke investeret i produktion, netop fordi folk ikke kan købe varerne, og fordi afkastet ved spekulation er større. ECB – den europæiske centralbank – har meldt, at en ny krise synes at være på vej. Et nyt fald i produktionen tegner sig. ECB's svar: At stille flere penge til rådighed for bankerne. At trykke flere eurosedler.

De økonomiske 'lokomotiver' trækker ikke. Kapitalismen trækker baglæns – og det er det store flertal, som betaler prisen. Det er et sindssygt system, der ikke hænger sammen, og aldrig kan forlige sine indre modsætninger.

Kapitalisme haves – til overflod. Socialisme ønskes. Socialisme er nødvendig.

Redaktionen 15. juli 2014

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 425 kr.
Institutioner
1 år 550 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
15. august 2014
Deadline næste nr. 08.08.14

Facebook eksperimenterer med brugerne – sammen med det amerikanske militær

Massekontrol, massemanipulation og massestyring via sociale medier

Det vakte opsigt verden over, da Snowden-leaks afslørede, at Facebook og andre sociale medier (Google, Twitter, Flickr, Youtube etc.) stillede deres data til rådighed for det globale amerikanske overvågnings- og spionagesystem under NSA.

Nu har en artikel i et videnskabeligt tidsskrift – offentliggjort af Facebook selv – afsløret, at Facebook foretager eksperimenter med brugerne uden deres vidende eller samtykke – eksperimenter, der går ud på massestyring ved hjælp af sådanne sociale medier.

Det er yderligere kommet frem, at disse psykologiske eksperimenter foregår i samarbejde med og delvis finansieres af det amerikanske forsvarsministerium.

Et psykologisk eksperiment

Over 600.000 Facebook-brugere blev uden deres viden eller samtykke forsøgskaniner i et eksperiment, der gik ud på at undersøge udbredelsen af stemninger og følelsesudbrud på sociale medier ved at manipulere og styre deres personlige feeds.

Facebook kontrollerede, hvad forsøgskaninerne kunne se af meddelelser fra deres sociale netværk. Nogle fik kun lov til at se positive posteringer, andre negative – og dermed kunne Facebooks videnskabsmænd bag undersøgelsen måle, hvilken indvirkning det havde på deres stemninger.

Kontrol, manipulation med og censur af internettet og dets informationer er en topprioritet for de politiske og militære magthavere og efterretningstjenesterne – ikke mindst i en tid med voksende spændinger og global uro.

Militær finger med i spillet

Det viser sig nu, at Facebooks eksperiment var knyttet til et projekt hos det amerikanske forsvarsministerium, kaldet Minerva Initiative, som finansie-

rer universiteter til at forske i og lave modeller omkring civil uro rundt om i verden for at bedømme deres dynamik, de risici, de frembyder, og mulige vendepunkter, som det hedder i en beskrivelse.

Stop masseovervågningen

Det amerikanske militærs og efterretningsvæsenets infiltration, kontrol med og mulige manipulation af nettet og de sociale medier er en kendsgerning, hvis enorme og skræmmende implikationer nu kan anes. Det gælder selvfølgelig også for andre lande og deres væseners åbne og hemmelige netcensur og manipulation.

Afsløringerne må formodes at stå i kø – hvis de ikke raderes væk af de hemmelige operatører.

Nærmest ubegrænset spionage

De seneste Snowden-afsløringer viser, at NSA har hemmelige beføjelser til at udspionere alle andre landes regeringer og toppersoner bortset fra UK, Canada, Australien og New Zealand, den anglofone gruppe af tætte spionagesamarbejdspartnere for USA, som kaldes 'De fem øjne'.

Altså også Danmark, til trods for at FE og det danske system er og har været loyale leverandører af al den information, man kunne fremskaffe til NSA.

Danmark er med i den næste spionage- og overvågningsring oprettet af NSA – de såkaldte 'Ni øjne'.

Afsløringerne om Facebook viser, at det ikke kun handler om passiv registrering, men om aktiv manipulation med nettet med henblik på at opnå bestemte mål imod de sociale og revolutionære bevægelser og imod det globale civilsamfund.

Den internationale bevægelse mod en masseovervågning, der får tidligere tiders skræmmescenarier til at ligne børneeventyr, må udvikles i bredden og i dybden, og i hurtigt tempo.

Bliver de resterende dokumenter fra Snowden snart offentliggjort?

Om manipulationen med internettet og de sociale medier siger journalisten Glenn Greenwald, en af Snowdens vigtigste medarbejdere, følgende i online-magasinet The Intercept, hvor han er redaktør:

- Disse ideer og drøftelser om, hvordan internettet, og specifikt de sociale medier, skal udnyttes til uophørligt at sprede synspunkter, som er positive over for vestlige interesser, og sprede falsk eller ødelæggende information om bestemte mål forekommer igen og igen i det arkiv af materialer, som whistlebloweren Edward Snowden har leveret.

Edward Snowden og hans nære medarbejdere har indtil videre kun offentliggjort en beskedent del af de elektroniske dokumenter, som denne modige whistleblower er i besiddelse af. Det har sine grunde.

Nu hævder et såkaldt whistleblower-site, The Cryptome, at alle Snowden-dokumenter vil blive offentliggjort i løbet af juli måned. Angiveligt med henblik på at forhindre en planlagt krig!

Er det rigtigt eller internetmanipulation? Det vil hurtigt vise sig.

Fælles militær- og politistyrke: På vej mod EU-politistaten

Regeringen vil have afskaffet den danske EU-undtagelse på retsområdet fra 1992. 'Vi skal kunne bekæmpe kriminalitet over grænserne', lyder begrundelsen. Men der er helt andre ting på spil inden for dette område af EU.

Lissabon-traktatens bestemmelser om politisamarbejdet træder i kraft i 2015. Herefter er politisamarbejdet ikke længere mellemstatsligt, men underlagt EU, og på samme tid sker der voldsomme ting på området i EU-systemet. Ting, der rykker EU meget tættere på at blive Europas Forenede Stater, og det er ikke EU's plan, at denne stat skal være demokratisk. Planen er en politistat beredt til at slå ned på protester, demonstrationer, civil ulydighed, strejker, oprør og revolution.

Den 24. juni 2014 vedtog EU's topmøde mellem stats- og regeringscheferne at indføre en 'solidaritetsklausul' i EU, der dækker alle medlemslande.

Klausulen skaber rammerne for en fælles kombineret militær- og politistyrke inden for EU til brug for bekæmpelse af uro, protester og oprør, samt beskyttelse af EU's energiforsyning. Den sættes i kraft 'ved en krise, der overstiger det enkeltes lands formåen'.

Denne styrke er åbenlyst vendt imod Europas indbyggere til sikring af unionens magt. Ud over at vende sig mod EU-landenes egne borgere kan den også sættes ind i andre lande og regioner, hvor EU har interesser.

Helt aktuelt kunne man forestille sig styrken sat ind i et land som Ukraine, som EU med mange midler stræber efter at lægge ind under sit territorium.

Ud over solidaritetsklausulen og opbygningen af en indsatsstyrke af militær og politi er EU i gang med at vedtage, at der skal oprettes en post med en offentlig anklager for EU.

Beslutning fra Lissabon-traktaten aktiveres nu

Beslutningen om solidaritetsklausulen er reelt allerede en del af EU's grundlag gennem Lissabon-traktaten, der blot

**WIR WOLLEN
KEINEN POLIZEISTAAT**

aktiveres nu.

Lissabon-traktaten siger:

"De nærmere regler for Unionens gennemførelse af denne solidaritetsbestemmelse fastlægges

ved en afgørelse vedtaget af Rådet på fælles forslag af Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik."

TEMA
Superstat EU – Delstat DK

Dette punkts nærmere indhold blev bevidst udskudt under diskussionen af Lissabon-traktaten, da det er yderst vidtgående, og for megen opmærksomhed kunne have bragt traktaten i fare.

Det Europæiske Råd har nu implementeret solidaritetsklausulen for en grænsoverskridende militær- og politistyrke, der kan sættes ind overalt.

Ved en krise, der overstiger det enkeltes land formåen, skal EU mobilisere alle til rådighed stående midler, herunder militære. Beskyttelse af gas- og olieledninger hører under aftalen. Efterretningsstrukturen i EU opgraderes, og der vurderes løbende på 'trusler'.

Beslutningen om solidaritetsklausulen bliver umiddelbart retsgyldig, og en øvelse i 'integreret politisk krisereaktion' sættes i værk i løbet af efteråret.

Ifølge medlem af den tyske Bundestag Andrej Hunko var implementeringen af solidaritetsklausulen totalt mørkelagt, idet den blev behandlet og vedtaget på topmødet uden at have været nævnt på dagsordenen eller over for pressen op til mødet.

Ny kombineret militær- og politistyrke?

Hvilken enhed der skal fylde rammerne ud, ligger ikke fast. Mulighederne kan være at opbygge en helt ny eller at lade Atlas-netværket eller "European Gendarmerie Force" (EUROGENDFOR) udfylde opgaven i en udvidet udgave.

Atlas-netværket er et mellemstatsligt samarbejde mellem alle EU-landes antiterrorkorps. Fra Danmark deltager Politiets Aktionsstyrke, AKS, der træner sammen med Jægerkorpset og Frømandskorpset. Det var f.eks. AKS, der organiserede rydningen af Ungdomshuset i 2007.

Den daværende regering under Anders Fogh Rasmussen tilsluttede Danmark til Atlas-netværket i 2007 og påstod i den forbindelse, at hverken den danske retsundtagelse eller forsvarsundtagelse skulle hindre dette.

Retsforbeholdet gælder ikke, netværket er jo kun mellemstatsligt, lød det fra Lene Espersen. Og selvom paramilitære politistyrker fra andre EU-lande gennem Atlas-aftalen kan operere i Danmark under egen kommando, mente regeringen heller ikke, at dette

havde noget med militært samarbejde at gøre, da Atlas-netværket formelt ligger inden for det politimæssige og retslige område.

Atlas holdt sin første øvelse i løsning af grænseoverskridende kriser i 2013.

EUROGENDFOR (EGF) kombinerer militær, politi og efterretningsvæsen i ét og bygger på et fransk forslag fra 2004. Kun lande, hvis grundlov tillader en kombineret politi- og militærstyrke, har hidtil kunnet deltage, hvilket bl.a. udelukker Tyskland og Storbritannien. Der ligger imidlertid allerede nu et forslag i EU om at ændre reglerne, så alle EU-lande vil kunne deltage, uanset deres nationale lovgivning.

De nuværende medlemslande er Frankrig, Portugal, Holland, Italien, Spanien, Rumænien og Polen. Litauen

er partner, og Tyrkiet observatør.

EGF's område omfatter indsættelse af styrker til kontrol af kriser gennem politi og militær, overvågning af befolkningen, grænsebevogtning, efterretningsvæsen og træning af instruktører.

EGF kan allerede nu sættes ind i ethvert EU-land, uanset om de er medlem af EGF eller ej, og i et hvilket som helst andet land, hvis der er tilsagn fra landets regering.

EGF's første mission var i Bosnien i 2007. Herefter har korpset deltaget i Afghanistan under NATO's træningsmission, de var i Haiti i 2010 efter jordskælvskatastrofen, og EGF opererer i øjeblikket i Den Centralafrikanske Republik i den fælles mission mellem EU og FN.

EGF er en hurtig udrykningsstyrke,

og den kan sættes både under militær og civil overkommando alt efter 'behov' og vil stå over det nationale politi. Styrken kan stilles til rådighed for EU, FN, OSCE, NATO og andre ad hoc-koalitioner.

I EU uddybes krisen med arbejdsløshed, nedskæringspolitik, privatisering, fattigdom, ødelæggelse af klima og miljø, med oprustning, krig mod andre nationer og stadig mere udemokratisk lovgivning. Frihandelsaftaler sigter mod kraftige forringelser inden for miljø sikkerhed og sundhed og tilsidesættelse af ethvert demokrati, alt sammen til de multinationale kapitalers fordel.

Men den almindelige befolkning svarer også igen og vil gøre det i fremtiden. Det forventer eliten i EU tydeligvis også.

EU og USA forhandler om ny hemmelig global handelsaftale:

ALT skal privatiseres

Med USA og EU i spidsen forhandler en 'koalition af villige' bestående af 50 lande netop nu i Geneve om en ny og ekstremt liberalistisk aftale, TISA, der skal gøre stort set alle serviceydelser til varer og regulere handelen med dem på verdensplan. På denne måde er det målet at underlægge hele dette område under de multinationales 'lov'.

Aftalen, der kaldes TISA (Trade in Services Agreement) vil privatisere stort set ALT, der endnu tilhører det offentlige og ikke-profitgivende område af samfundet, og samtidig forbyde regulering og begrænsninger for finanskapitalen. Kombineret med frihandelsaftaler, militærmagt, monopol på fødevarer gennem GMO, ejerskab til vandressourcer, jord, energi, overvågning og meningskontrol gennem medierne m.m. er målet at skabe en verden, hvor kapitalens totale diktatur hersker.

For at få sat skub i tingene til fordel for en ubegrænset og ureguleret kapitalistisk verdensøkonomi kører forhandlingerne om TISA uden for de nuværende systemer, som imperialismen har skabt til at styre verdenshandelen, som WTO og Gatt. De vil forsøge at sno sig udenom enhver modstand, som er kom-

TEMA Superstat EU – Delstat DK

met til udtryk i tidligere forhandlinger i Doha-runden, specielt fra de fattige lande, og knytte an til de sideløbende frihandelsaftaler TPP (Trans-Pacific Partnership) og TTIP (Transatlantic

Trade and Investment Partnership).

Forhandlingerne har været tæt på hemmeligholdte. Der offentliggøres ingen forhandlingsoplæg, og kun ganske lidt er kommet ud om indholdet – indtil Wikileaks for nylig lækkede et forhandlingspapir, der omhandlede den finansielle sektor. Og ifølge Wikileaks ønsker man ikke alene at holde planerne hemmelige under forhandlingerne, men også aftalens ordlyd de fem første år, efter den er trådt i kraft!

Idéen er, at man, når først den stærke gruppe af lande er blevet enige, vil de kunne opdatere Gatt og WTO-reglerne og overtrumfe verdens lande gennem den ny aftale.

TISA: Det forhandles der om

Aftalen vil bl.a. afskaffe begrænsninger på at flytte personlige og finansielle data over landegrænserne og begrænse såkaldt 'unfair' fordele for offentlige virksomheder.

Aftalen vil gøre en ende på pensionsfonde under det offentlige, der benævnes 'monopoler'.

Alle former for offentlig service som børnepasning, postvæsen, sundhedsvæsen, affaldssystemer, kraftværker, skoler, fjernsyn og radio, vand, el,

transport, uddannelse, kultur, museer osv. kan kræves privatiseret. Og skulle privatiseringen blive en fiasko, skal det være ulovligt at føre området ind under det offentlige igen. Målsætningen er, at 90 % af alle servicefunktioner i samfundet skal privatiseres.

Også standarden inden for ydelserne skal reguleres, og aftalen skal styre regeringernes mulighed for at regulere nøgleområder, herunder det finansielle område, energi, telekommunikation og udlevering af data m.m.

Begrænsninger og reguleringer på finansmarkedet må aldrig blive skrappe, end hvad der er gældende på nuværende tidspunkt.

Aftalen vil beskytte udenlandske investorer ved at give dem ret til at se bort fra national lovgivning om f.eks.

miljø, sundhed, finansiell stabilitet og samfundsinteresser. Ligesom i frihandelsaftalen, der forhandles mellem EU og USA, indgår der en ret for firmaerne til at lægge sag an mod regeringer, hvis nationale regler kommer på tværs af firmaernes interesser.

Aftalen vil muligvis indeholde en 'stå stille-klausul', der betyder, at det ikke længere vil være lovligt at indføre nye regler i de enkelte lande, der begrænser virksomhedernes investeringsmuligheder.

BRIK-landene – Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika og Kina – er ikke med i forhandlingerne, og heller ikke verdens fattige lande.

De deltagende lande, der som gruppe kalder sig "The Really Good Friends of Services", er:

Australien, Canada, Chile, Taiwan,

Colombia, Costa Rica, Hongkong, Island, Israel, Japan, Liechtenstein, Mexico, New Zealand, Norge, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Sydkorea, Schweiz, Tyrkiet, USA, EU (Østrig, Belgien, Bulgarien, Cypern, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxemburg, Malta, Holland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Sverige og Storbritannien).

Både denne aftale og EU og USA's frihandelsaftaler vil – hvis de bliver gældende – betyde både styrket magt over landenes egne befolkninger og en styrkelse af den vestlige imperialismes kamp for verdensherredømme. Aftalerne vil udgøre stærke undertrykkelsesvåben mod rettigheder på alle livets områder og tegner et fremtidsbillede af en diktaturstat.

EU annullerer dansk forbud

Danmark forbød i 2012 fire typer ftalater, der bruges til blødgøring af plast, fordi de er stærkt sundhedsskadelige. Eller det troede vi, at Danmark gjorde. Beslutningen er aldrig blevet ført ud i livet, og EU kommissionen meddeler nu, at forbuddet er ulovligt. Miljøministeren anerkender EU's ret til at overtrumfe Danmarks beslutning.

Giftvirkningen fra ftalater starter allerede i fostertilstanden gennem overførsel fra moderen, og de ufødte børn og småbørn er særligt sårbare. Stoffene bruges bl.a. i legetøj, tandbørster, badeforhæng og medicinsk udstyr – f.eks. til for tidligt fødte børn, når de får mad gennem en slange.

Ftalater er overalt. Også i ting som el-ledninger, vinylgulve, solcreme og parfume. Virkningen på længere sigt er bl.a. forringede muligheder for at få børn, både hos kvinder og mænd.

Virkningen er påvist gennem forskning både gennem dyreforsøg og andre undersøgelser. Ftalatindholdet i blodet er f.eks. større hos barnløse end hos familier med børn. Evnen til at blive gravid forringes, og abortrisikoen øges. I perioden efter 2. verdenskrig, hvor vi er blevet bombarderet med giftig kemi,

er problemer med at få børn øget, og mænds sædkvalitet er faldet drastisk.

I 2012 meddelte daværende miljøminister Ida Auken stolt, at Danmark gik foran, uanset hvad EU måtte mene. Forbuddet mod en række hormonforstyrrende stoffer skulle træde i kraft i efteråret samme år. Det er bare aldrig sket, og datoen er foreløbig udskudt til 2015.

EU-kommissionen truede allerede dengang med en sag mod Danmark.

"Men den trussel tager jeg med sindsro. Vi har gennem længere tid samlet skyts til en eventuel EU-sag og

står dermed velforberedt, hvis det skulle komme så vidt. I øvrigt har jeg vanskeligt ved at forestille mig, at EU ikke ønsker at beskytte sine forbrugere," udtalte miljøministeren til DR.

Ida Auken er ikke alene med sin benægtelse af, hvad EU er. Per Clausen, miljøordfører for Enhedslisten, er nu ifølge Ritzau *"chokeret over, at EU-Kommissionen ser ud til at få held til at stoppe et dansk forbud mod fire farlige ftalater"*.

Enhedslisten er åbenbart overrasket over EU-Kommissionens reaktion og udtrykker dermed en farlig tillid til, hvad der er muligt som medlem af EU

– monopolernes Europa.

I EU's indre marked betragtes miljøregler til forsvar for sundheden som handelshindringer. Gennem EU's regler og opbygning kan industrien sikre sig, at det bliver deres interesser, der styrer national lovgivning – ikke de enkelte lande, og slet ikke de mennesker, der skal leve med svineriet.

EU-systemet udvikler sig stadig mere mod Europas Forenede Stater med en lovgivning tilpasset de multinationale.

EU vedtog i 2006 en kemikalielovgivning (REACH, om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier), der skulle sikre EU's indre marked, med ensartede standarder for industrien.

Heri står, at et medlemsland ikke selv kan lave regler på et område, hvis EU arbejder med samme område – som det f.eks. gælder for ftalater. EU bestemmer selv, om der kan gøres undtagelser.

Det skete i Danmark med sagen om bisphenol A i sutteflasker. På miljøministeriets hjemmeside kan man læse, at grunden til, at EU her kunne gøre en

undtagelse, var, at forbuddet kun angik ganske få anvendelser af bisphenol A, og der var kendte alternativer til stoffet. Det ville altså ikke betyde så meget for sutteflaskeindustrien.

Miljøminister Kirsten Grosbøl udtaler efter EU-kommissionens annullering af Danmarks beslutning:

"Så længe der er en sundhedsrisiko,

TEMA Superstat EU – Delstat DK

vil jeg arbejde for, at ftalaterne udfases til fordel for bedre alternativer. Jeg vil tage sagen om hormonforstyrrende stoffer som for eksempel ftalater op med den nye kommissær, så snart der er fundet en ny. Samtidig er jeg ved at samle en gruppe af lande, så vi kan øge presset på Kommissionen i kampen mod hormonforstyrrende stoffer."

Men Grosbøl accepterer EU's ret til at beslutte. Som hun siger det, så truer EU-kommissionen med kæmpemæssige bøder, hvis Danmark ikke retter ind, og det 'vil hun ikke udsætte befolkningen for'.

EU-systemet er bygget til at sikre industriens interesser og giver kun plads til, at politikere kan løbe rundt i et evigt hamsterhjul i EU's institutioner og uigennemskuelige lovkomplekser for at få små beslutninger om forbrugerbeskyttelse igennem inden for systemet, mens de afgørende beslutninger, der måtte være flertal for i de enkelte lande, gøres ulovlige.

Der er tale om et bevidst bedrageri om, hvad EU er. Det skal bilde os ind, at vi kan få indflydelse, gøre vores stemme hørt, sidde med ved bordet osv. i et system, hvor magten af princip ligger hos kapitalen.

Oktober Støttekreds og APK inviterer alle vores venner til:

Sommerkomsammen med grill i haven

Lørdag den 16. august i Hjortespring

**Dette er en sæsonstarts
indsamlingsaften. Vi samler
ind til Oktober Bogcafé
og til 1.maj 2015.**

Kom gerne fra kl. 16. Kl. 17 tændes grillen.

Pris for salater, pølser, brød og tilbehør: 50 kr., 25 for børn.

Øl, vin og sodavand, kaffe og te samt sødt til kaffen kan købes til støttepris.

Du kan evt. selv medbringe noget kød til grillen.

Husk kontanter

Det er hos Lisbet og Henrik i det nordlige Herlev.

Meld dig til og få adressen:
mail: info@oktobernet.dk

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

Tegn abonnement på
månedssbladet

Kommunistisk Politik

Deltag på kpnet.dk/blogs

kontakt: kompol@apk2000.dk

Vækstpakke og beskæftigelsesreform: Vækst i profit – ikke jobs

Mere kontrol af de arbejdsløse og virksomhedstilpasning af kurser og uddannelse kendetegner beskæftigelsesreformen, der bliver solgt på 'stop for meningsløs aktivering' og 'uddannelsesløft'.

Regeringen og dens faste partner Venstre blev i sidste uge enige om rammerne for den såkaldte vækstpakke, og der er samtidig indgået forlig om en beskæftigelsesreform mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Regeringen har tilsyneladende ikke følt behov for at føre forhandlinger med sine øvrige støttepartier, SF og Enhedslisten.

Beskæftigelsesreformen sælges på, at man 'vil stoppe meningsløs aktivering og sikre uddannelse', men mest af alt er reformen gennemsyret af mistillid til de arbejdsløse og tiltag til skærpet kontrol og pres på de enkelte arbejdsløse i en strømlinet virksomhedstilpasning.

Reformen følger langt hen ad vejen Carsten Koch-udvalgets anbefalinger.

Mistillid, skærpet kontrol og sanktioner

En nyopfundet joblog skal bruges til at kontrollere, om den arbejdsløse jobsøgning er tilstrækkelig til, at den arbejdsløse lever op til rådighedskravene, og et 'intensivt kontaktførløb' med samtaler en gang om måneden inden for det første halve år skal give jobcenteret og A-kassen mulighed for at tjekke. Hvis der er tvivl, skal A-kassen indkalde til rådighedssamtale, og den arbejdsløse kan blive pålagt 'et tilbud' – der åbenbart skal betragtes som en straf – hvis der rejses tvivl om, at man står til rådighed.

Muligheden for at idømme sanktioner udvides. Sanktionen vil betyde, at der ikke udbetales dagpenge fra den dag, den arbejdsløse udebliver fra et 'tilbud'. Det sidestilles med de konsekvenser, det får, hvis man bare udebliver fra arbejde en dag. Med den 'mindre' forskel, at man her arbejder uden løn.

Aktiveringen starter tidligere.

Er man over 49 år, skal man i aktivering senest efter tre måneder mod ni måneder i dag, og er man under 30 år, skal man som hidtil i aktivering senest efter tre måneder.

TEMA Superstat EU – Delstat DK

Herefter er det op til jobcenteret at vurdere, hvad der skal ske, men for at styre jobcenterne i 'den rigtige' retning er der indført en økonomisk motivation, idet kommunerne ikke længere får refusion, hvis de ikke laver en ren virksomhedsrettet aktivering. Det er åbenbart det, man forstår ved 'at sætte den arbejdsløse i centrum', som reformen opreklameres med.

Slut med selvvalgte kurser

Ånden i aftalen er tilpasning til erhvervslivets behov for arbejdskraft, og slut med, at den arbejdsløse selv får indflydelse på valg af kursus eller uddannelse. Der bliver udarbejdet en positivliste over uddannelser og kurser, som arbejdsgiverne efterspørger.

Aftalen giver mulighed for to års uddannelse for ufaglærte, men på nedsat dagpengetakst (80 %). Samtidig forsvinder alle muligheder for, at faglærte eller arbejdsløse med mellemlange uddannelser kan få nye kvalifikationer.

Antallet af ufaglærte, der kan tage en toårig uddannelse, er begrænset af en pulje, hvor maks. 2.250 arbejdsløse hvert år kan få en erhvervsuddannelse.

Dennis Kristensen, FOA, frygter, at FOA's medlemmer ikke vil have råd til at benytte sig af muligheden:

"Jeg er meget bekymret for, at de økonomiske vilkår er for ringe til, at det kan blive en succes. De ledige får 80 procent af dagpengene kombineret med lån, som skal betales tilbage af en ringe løn."

G-dage afskaffes

Reformen åbner op for mere vikararbejde og løse ansættelser uden rettighe-der, idet den afskaffer G-dagene, de tre dage efter stop for ansættelse, hvor arbejdsgiveren skal betale, hvad der svarer til dagpengene, hvis man er medlem af en A-kasse. De afskaffes over en tre-årig periode for alle med under tre måneders anciennitet ved opsigelsen.

Dette glæder Dansk Erhverv og Dansk Arbejdsgiverforening:

"Det er et mangeårigt ønske fra

Dansk Erhverv at få afskaffet G-dagene ... som har forhindret, at flere ledige kan komme ind på arbejdsmarkedet, f.eks. gennem vikarbureauer eller korttidsansættelser ... Så derfor er vi utroligt glade for, at man har lyttet fra politisk hold og nu afskaffer G-dagene gradvist over en årrække," udtaler underdirektør i Dansk Erhverv Stine Pilegaard Jespersen (BT 19. juni 2014).

Direktør i DA Henrik Bach Mortensen betegner arbejdsgivernes sænkede udgifter på G-dagene som "en glædelig overraskelse".

Profitvækstpakke

Det overordnede hensyn i vækstplan og beskæftigelsesreform er ikke at skabe jobs, men at øge profitten. Regeringen forventer da heller ikke flere jobs.

Målet er 'at stille virksomhederne bedre i konkurrencen'. Både Bjarne Corydon, Margrethe Vestager og Lars Løkke Rasmussen indrømmer, at de ikke regner med, at planen skaber nye jobs.

"Vi skal gøre det attraktivt at drive sin virksomhed i Danmark... og det tror jeg ikke, at man skal gøre op i arbejdspladser," siger Margrethe Vestager (R).

Bjarne Corydon hylder idéen om, at hvad der er godt for erhvervslivet, er godt for os alle:

"Det er sådan, at den her type politik fungerer meget enkelt. Den sætter virksomhederne stærkere, når vi skal konkurrere med resten af verden om de job, man konkurrerer om." (Begge citater fra Information 18. juni).

Aftalen består da også først og fremmest af en række omfordelinger til fordel for erhvervslivet, først og fremmest på nedsættelse af PSO-afgiften på el for virksomheder, mens bundskatten hæves med 0,28 procent. De planlagte 'grønne målsætninger' fra energiforliget udskydes reelt, selvom regeringen kommer med besværgelser om, at de nok skal blive overholdt.

Vækst inden for det offentlige område lades helt ude af betragtning.

Alt i alt en ægte blå EU-tilpasset 'vækstplan' med tilhørende reform for beskæftigelse skåret til efter erhvervslivets behov.

Ingen jobs, grønt tilbageslag og den tunge ende nedad

Af Henrik Herløv Lund

Med den seneste vækstpakke har regeringen definitivt tilsluttet sig den borgerlige teori om, at ekstra profit til erhvervslivet gennem skattelettelse vil føre til flere arbejdspladser og dermed være til fordel for alle. Virkeligheden viser det modsatte og vækstpakken vil hverken give jobs eller fastholde den grønne omstilling - tværtimod.

"Vækstpakke 2014" - også kaldet "Danmark helt ud af krisen" - skal ifølge SR - regeringen selv skabe jobs, fastholde den grønne omstilling og sikre en langsigtet gennemførelse af regeringens politik. Men resultatet bliver ingen af delene, tværtimod.

Pakken består af 89 tiltag, de fleste i bagatelafdelingen såsom fx kortere offentlige sagsbehandlingstider og lavere beskatning af investeringer i småvirksomheder. Blandt de mere vægtige elementer er en række nye lempelser af energiafgifterne for virksomheder. Således er det aftalt med Venstre, at PSO - afgiften lempes med 13,2 mia. kr. og at forsyningssikkerhedsafgiften helt tilbagerulles. Pakken finansieres ved, at der spares på udbygningen af vedvarende energi (nærmere bestemt vindmøller) og ved, at bundskatten hæves med 0,28 % samt gennem reduktion af den grønne check.

Regeringen mener, at pakken samlet vil hæve BNP med 6 - 7 mia. kr. frem til 2020, men virkningen på den økonomiske vækst af pakkens først og fremmest mange småforslag må vurderes at være overordentlig diffus - og dermed ganske usikker. Det er dog temmelig givet, at jobeffekten af planen vil være minimal.

Den positive jobeffekt skulle i givet tilfælde komme fra lettelsen af virksomhedernes energiafgifter og den dermed følgende forbedring af pris-

konkurrenceevnen. Men til gengæld tabes omkring 6.000 jobs i vindmøllesektoren som følge af reduceret udbygning af vindmøller og udskydelse af en havvindmøllepark. Pakken flyttes altså højst om på jobs.

Til gengæld repræsenterer pakken et sikkert tilbageslag for omstillingen fra fossile brændstoffer til vedvarende energi. Denne omstilling skulle ikke mindst sikres og finansieres gennem PSO - afgiften. Virkningen af lempelsen heraf er dobbelt negativ i grøn forstand: For det første svækkes det økonomiske grundlag for omstillingen og for det andet neddrogse

heroveni udbygningen af vindkraften.

Så langt fra at sikre den grønne omstilling repræsenterer pakken et tilbage-tog for den.

Heroveni har aftalen med Venstre om vækstpakken en klar negativ fordelingspolitisk profil:

Både barberingen af den grønne check og forhøjelsen af bundskatten vender den tunge ende nedad. Ej heller kan man tale om en fastholdelse af regeringsprogrammets grønne omstilling og klimapolitik. Pakken ligger snarere i forlængelse af regeringens vækstplan. dk, der også bød på erhvervsskattelettelse i form af lempelse af selskabsskatten og nedsættelse af energi og miljøafgifter for virksomhederne finansieret af bl.a. kontanthjælpsreformen.

Vækstpakke 2014 markerer således, at regeringen definitivt synes at have overtaget Venstre og de borgerliges strategi for, at vækst og jobskabelse skal ske gennem skatte - og afgiftslettelse for

erhvervslivet på arbejdsløse og lønmodtageres regning.

Forkortet af Kommunistisk Politik

Strejken på Øresundstogene: Sejr for aktion og solidaritet

Strejken mod den internationale togoperatør Veolia er slut. Et mæglingforslag er accepteret af begge parter. Udsigten til en lang række sympatikonflikter fik arbejdsgiverne til at bøje sig. Den svenske fagbevægelse kalder det 'en storsejr'.

Det var en principiel konflikt om at forringe ansættelses- og arbejdsforhold for de ansatte på Øresundstogene, der blev indledt 2. juni, efter at Veolia – der overtog driften fra DSBFirst – varslede fyringer af 252 ansatte. En del af dem blev tilbudt fortsat ansættelse, nu ikke i faste stillinger, men som timelønnede (vikarer), der i princippet skulle stå til rådighed 24 timer i døgnet syv dage om ugen.

Arbejdsgiverne har afvist alle forligstilbud med henvisning til deres 'ret til at lede og fordele arbejdet'.

Strejke

Men udsigten til kraftige udvidelser af konflikten på andre jernbanestrækninger, varslet af de ansattes fagforbund

SEKO (LO-forbundet for ansatte i service og kommunikation), og til sympatikonflikter i andre sektorer, fik dem til at stikke piben ind. Det nu accepterede mæglingforslag siger, at 90 procent af ansættelserne skal være i fuldtidsstillinger på normale vilkår, mens maks. 5 pct. af arbejdet skal kunne udføres af timeansatte, og maks. 5 pct. af deltids-

Stadig færre får hjælp til at komme tilbage på arbejdsmarkedet

Revalideringsordningen har bragt mange sygdomsramte og arbejdsskadede tilbage på arbejdsmarkedet ved at sikre omskoling eller ny uddannelse. Men stadig færre får revalidering, selvom behovet ikke bliver mindre – og trods at de gode virkninger af ordningen er gennemdokumenteret. Der er en skærende modsætning mellem regeringens retorik og dens praksis.

Det er stærkt bekymrende, at stadig færre mennesker får hjælp til at komme tilbage i job via revalidering, mener næstformanden i FOA, Mona Striib. Revalidering er nemlig et særdeles effektivt redskab til at gribe folk på kanten af arbejdsmarkedet.

”Udviklingen er lige så tåbelig, som den er tragisk,” siger Mona Striib og fortsætter:

”I stedet for at samfundet hjælper folk i varig beskæftigelse, tænkes der kortsigtet. Folk ender ofte i et cirkus af sygemeldinger og arbejdsprøvninger

for i sidste ende at blive parkeret på kontanthjælp.”

Revalidering skal hjælpe folk, der ikke kan varetage et job af fysiske, psykiske eller sociale årsager, så de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Exit Revalidering

Det kan være en enlig mor, der ødelægger skulderen og ikke længere kan arbejde som dagplejer.

Revalidering kunne så give hende et økonomisk udgangspunkt svarende til dagpengesatsen, mens hun omskoler sig til en profession, hvor hun kan klare at arbejde.

Men antallet af mennesker, der får revalidering, er i frit fald. I april 2004 var 20.206 personer i revalidering. I april 2014 var antallet 8.184 personer. Det viser tal fra Jobindsats.dk.

Sådan er det trods ordningens dokumenterede effekt.

Ifølge en analyse fra CABI var 36,2 procent af de personer, der afsluttede et forløb med revalidering i 2010, i job eller ordinær uddannelse et år senere.

”Revalidering er en rigtig god investering på lang sigt på grund af den gode beskæftigelseseffekt. Når kommunerne fravælger ordningen, ender det i sidste ende med at koste mere, fordi folk bliver hængende i systemet,” siger Mona Striib.

Men det er selvfølgelig ikke alene et spørgsmål om den enkelte kommunes valg. Det er et resultat af både den nuværende regerings og dens forgængers politik. Og et spørgsmål om planlagt udstødning. Det kapitalistiske system tager hellere ny arbejdskraft end reparerer på den gamle – og foretrækker som bekendt en 20-årig med en 40-årigs erfaring.

ansatte. Samtidig hæves lønnen betydeligt.

- Jeg er meget tilfreds, det her er en stor sejr, siger Jens Kvist Christensen, klubformand for de ansatte på Øresundstogene.

Forbundsformanden i SEKO, Janne Ruden, siger:

- Dette er en historisk sejr for den svenske fagforeningsbevægelse. Vi er overbevist om, at dette er begyndelsen til en udvikling med mere trygge ansættelser i Sverige.

Veolia siger, at de nu får mulighed for at skemalægge driften bedre og smidigere, og de svenske arbejdsgivere søger at skjule nederlaget ved at tale om, at det er et godt resultat for 'den svenske model', hvor arbejdskøbere og arbejdstagere fastsætter forholdene på arbejdsmarkedet ved indbyrdes forhandlinger og overenskomster.

Der har været meget ringe strejkeaktivitet i Sverige i en lang årrække både under socialdemokratiske og åbent borgerlige regeringer som den nuværende 'Alliancen'. Strejkevåbnet har været gemt godt væk, og de svenske arbejdere har kun få direkte strejkeerfaringer. Men det kommer hurtigt med en konflikt.

Den kunne have været langt mere effektiv, hvis ikke DSB var gået ind om strejkebryder og havde indsat busser over Øresund. I Skåne kørte de lokale Pågatog som normalt, men med overfyldte tog og en del driftsforstyrrelser. Skånetrafikken havde valgt ikke at støtte Veolia ved at sætte ekstratog ind til at opsuge den kraftigt øgede passagermængde, der normalt bruger Øresundstogene. Rejsetiden for trafikken mellem Danmark og Sverige blev kraftigt forlænget.

Havde Veolia fået gennemført sine krav, ville de med sikkerhed også hurtigt have bredt sig til de andre operatører, indbefattet hos DSB. Så det er en sejr også for danske arbejdere og for arbejderne i hele EU. I sidste ende er Veolias arbejdsgiverpolitik et resultat af EU's indre marked og forsøgene på at udnytte det til det yderste.

Fra Rio til Gaza

Jeg har altid været inkarneret fodboldentusiast – og er det fortsat. Derfor har mine øjeæbler i rigtig mange timer været klistret fast til fladskærmen i den sidste måneds tid. Fornøjelsen er imidlertid blevet grundigt ødelagt af en lang række faktorer. Finansieringen af stævnet har som optakt i sig selv været en skandale i et omfang, hvor *Eurovision Contest* på Refshaleøen totalt blegner. Bygningsarbejdere strejkede, så scenen først stod færdig på selve åbningsdagen. Millioner af fattige brasilianere, som er udset til at betale gildet, markerede deres modstand i et omfang, der ikke kunne undgå mediernes søgelys. Multinationale monopoler skummer milliarder af dollars fra festen.

Da først fløjten havde lydt, vendte mediernes fokus på bolden – og *favelaerne* kunne leve deres eget nødstedte liv i skyggens af Rios kæmpemæssige Jesusskulptur, der blev flashet livligt under finalen mellem Tyskland og Argentina, mens politiet brugte tåregas mod fornyede demonstrationer.

Brasilianernes levevilkår er en skærende kontrast til det glamourøse, idylliske glansbillede, hvor glade drenge dyrker fodboldens glæder, og en lille brasiliansk purk med glinsende og melankolske store dådyrøjne forsøger at tage patent på det brasilianske folks lidenskab. Disney kunne ikke have gjort det bedre. Jeg væmmes.

Selve spillet kan med al sin substans ikke desto mindre være en nydelse. Udviklingen af taktikken, detaljer som driblekunst og elegante frispilninger er situationer, som sagtens kan fryde mig. Mens sponsorenes store stjerner som Messi og Neymar har skuffet fælt – hvilket er en streg i regningen, idet idoldyrkelsen er et vigtigt element i arrangementet – så har andre og mindre kendte spillere profileret sig. Mit hjerte faldt på blot 22-årige James Rodriques fra Colombia med hans elegante mål.

Min store lidenskab tilhører imidlertid de enkelte hold, hvor min sym-

pati ligger hos outsiderne, specielt fra Afrika og Mellemamerika. Dels fordi de spiller virkelig flot fodbold, og dels fordi de på forkant er dømt ude af kapitalinteresserne. Det ville være en katastrofe for stævnets bundlinje, hvis Europas og de store sydamerikanske nationer røg ud inden semifinalerne. Der gives ikke plads til Nigeria, Algeriet, Costa Rica, Colombia med mange flere. Det kan den nye teknologi med bolde udstyret med GPS ikke råde bod på.

Dommernes fortsatte skandaløse præg på resultatet fornægter sig ikke, og det korrupte FIFA vil ikke afskrive det 'menneskelige element' til fordel for en fjerdedommer, der med mange forskellige vinkler på lige så mange momenter i løbet af et splitsekund ville være i stand til at fastslå en korrekt kendelse og videregive den til dommerens ørebøf. I stedet spredes oste og pølseadder samt straffespark på en måde, som sikrer det 'rigtige' udfald af kampen. Det er en skændsel at høre kommentatorenes forsvar af den inkonsekvente linje. Det 'menneskelige element' tilhører spillerne – og ikke en sortklædt mandsperson, som svinger om sig med uretfærdige kendelser.

VM fik en vinder – og Merkel fik lykønskningerne. I det billede er det en ringe trøst, at USA fik sparket. Forinden havde hele Obama-familien kastet deres support ind til fordel for soccerkapitalen og et forsøg på at profilere sig over for et milliardstort publikum. USA's nedslidte image har selvsagt brug for et tykt lag sminke. Obamas care tilgår kun monopoler og USA's imperialistiske interesser.

Iskærende kontrast står spillerne fra Algeriet, der leverede en pragtindsats på banen, hvilket kun blev overgået af deres solidariske bevilling af deres penge til Gaza. Et eksempel af kæmpemæssig værdi, der kan give masser af inspiration – og et slag i ansigtet på imperialismen. *Reno*

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer bliver 20 år

I det 21. århundrede er verden stadig delt. På alle områder er modsætningen mellem arbejde og kapital den deling, som afspejler antagonismen mellem arbejdet og produktionens voksende samfundsmæssighed på den ene side og på den anden side den kapitalistiske karakter af tilegnelsen af værdierne, som i stadig højere grad koncentrerer hos et fåtal mennesker.

Videnskabelige og industrielle kræfter er udviklet, som var utænkelige for halvtreds år siden, produktionen er blevet mekaniseret i en ekstraordinær grad, teknologi, kommunikationsmidler og computere er blevet udbredt til samfundsmæssig og individuel brug. Alt rummer imidlertid sin modsætning: Fortvivlelsen skabt af kapitalismen har nået et meget alvorligt omfang; forfaldstegnene har vist sig parallelt med en ophobning af rigdomme, som overgår slutfasen for det byzantinske imperium.

Den kapitalistiske verdenskrise fra 2008, som mange lande stadig lider under, er forsøgt betalt af de brede masser af udbyttede – af nøjagtig de masser, som har erfaret, at kapitalismen som social organisering er kendetegnet af 'fattigdom midt i rigdommen'. At de folkelige lag tvinges til at betale for krisen, uddyber yderligere kapitalismens katastrofale konsekvenser: mekaniseringen af arbejdsprocessen; forøgelse af udbytningen, indbefattet nedgangen i reallønningerne, en eksplosion af fattigdom og sult, uretfærdighed og ulighed, tiggeri, narko, prostitution osv.

Det er umuligt at acceptere, udholde eller ignorere denne deling af verden og den voksende utilfredshed, som får de udbyttede masser i diverse lande til at gøre oprør. Denne situation er meget synlig i Grækenland, Portugal, Spanien, Tunesien, Ægypten, Tyrkiet, Brasilien osv.

Den antagoniske modsætning mellem kapital og arbejde er ikke den eneste årsag til verdens deling. Der er også modsætningen mellem et mindretal af rige kapitalistiske lande og imperialistiske stater og de tilbageblevne folk og lande, som er politisk, økonomisk og finansielt undertrykte og udbyttede, og som udgør flertallet. De store imperialistiske stater, som har skabt internationale organisationer såsom Den Europæiske Union, frihandelsaftalerne, NATO og De Forenede Nationer, der skamroses som 'det internationale samfund', plyndrer de undertrykte folks naturressourcer og tolererer ikke muligheden af deres selvbestemmelse. Dette er tilfældet med Afrika, som de tømmer, Amazonas, som de ødelægger, eller besættelserne af Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien osv.

Et andet område for konflikt og modsætninger er konfrontationen mellem de internationale monopoler og de imperialistiske lande indbyrdes, som især kommer til udtryk i dannelse og nydannelse af økonomiske og militære blokke, og i etableringen af militærbaser på alle de fem kontinenter. I slagsmålet om, hvem der skal beherske og udplyndre bestemte regioner, støder de imperialistiske lande hårdt mod hinanden. For at vinde kontrol over disse regioner har de opflammet til nationale stridigheder for at vinde undertrykte folks støtte. Disse indre konflikter, som provokeres frem og fører til militære konflikter, som det er set i Ukraine og Syrien, viser, at de imperialistiske konfrontationer bliver tilspidsede.

I 1990'erne proklamerede kapitalisterne

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer blev stiftet ved et møde i Quito i august 1994 med Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti som vært. PCMLE fylder lige som Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) 50 år i 2014.

og deres lakajer, at "historien var slut", at "kapitalismen ville vare evigt" og "en ny verdensorden", de forkyndte et fredeligt, velstående samfund uden kriser, bygget på en "selvfornyende kapitalisme", baseret på en "kapitalistisk globalisering", som ville blive bygget "hinsides klasserne og klassekampen". Det er imidlertid ikke velstanden, der øges, men elendigheden. I stedet for fred er det krig og kup og tab af tiltro til diktaturerne, vi har set i de sidste årtier.

Nej, kapitalismen har ikke noget at tilbyde arbejderne, der overlever på deres arbejdskraft i fabrikker og kontorer, eller de arbejdsløse og fattige i by og på land – hverken et job eller en anstændig løn, hverken fred eller velstand eller en sikker fremtid. For at opnå dette må arbejderne og de øvrige arbejdende opmuntres til at gøre oprør og omstyrte kapitalens magt.

Lige fra slavernes kamp mod slaveejerne, i alle samfund, der har været skueplads for klassekampen, har den ført til, at én undertrykkerklasse har grebet magten og afløst en anden. Kapitalismen har udviklet produktivkræfterne i et sådant omfang, at den ikke kan opretholde sig selv uden at beskære eller ændre produktionsforholdene. Kapitalismen udvikler også hele tiden arbejderklassen, socialiserer den stadig mere. Den har således skabt de sociale betingelser, hvor en udbyttet classes magt kan erstatte en udbytterklassens magt. Denne historiske og sociale udviklingsproces bestemmer arbejderklassens historiske mission – nemlig at erobre magten for at skabe en overgangsperiode hen mod socialisme med det mål at ekspropriere ekspropriatorerne, at afskaffe klasser og udbytningsforholdene.

Arbejderklassen rejste sig for første gang i protest mod det kapitalistiske tyranni i

det 19. århundrede med de opstande, der fandt sted på hele det europæiske kontinent og med magterobringeren med Pariserkommunen i Frankrig for en kort periode i 1871. Så fulgte omstyrtelsen af det kapitalistiske herredømme i Rusland med Den Store Oktoberrevolution i 1917, da den organiserede sig som herskende klasse for at opbygge Sovjetunionen og i et halvt århundrede tog kæmpeskridt i retning af afskaffelse af menneskets udbytning af mennesket.

Vi, verdens marxistisk-leninistiske partier og organisationer, forenede i Den Internationale Konference (IKMLPO), opfordrer i anledning af 20-året for dannelsen af vores organisation arbejderklassen

i hele verden, de undertrykte folk, ungdommen i alle lande til at forene sig mod det internationale bourgeoisi og imperialismen og på denne måde styrke kampen for frigørelse.

Verden, som er delt mellem udbyttede og udbyttede, mellem imperialistiske herrer og undertrykte folk, bevæger sig hen imod en ny periode af opstande og revolutioner.

Kapitalismen har intet at tilbyde de udbyttede masser, den har modnet betingelserne mere end i nogen anden periode i historien i et forspil til socialismen. Og dette ord, modenhed, må anvendes både kvantitativt og kvalitativt i forhold til arbejderklassen og de øvrige arbejdende, som yderligere vil konsolidere deres stilling og styrke deres organisationer i alle lande, hvis de trækker på deres egne erfaringer både fra fagforeningskampen og

IKMLPOs tidsskrift *Enhed og Kamp* udkommer fast på spansk, engelsk og tyrkisk. Der er udkommet et særnummer i anledning af 20-året. Artiklerne der vil blive oversat til dansk.

den politiske kamp, og ikke mindst fra de massive klassekampe, som finder sted i mange lande.

Selvom der er blevet manipuleret med revolutionerne i lande som Tunesien og Ægypten, tilhører fremtiden verdens arbejderklasse og øvrige arbejdende, som samler rige erfaringer for at blive ved med at rykke frem.

Erfaringerne fra de revolutionære bølger og de nationale og sociale kampe i alle verdens lande viser, at vi kan bevæge os frem mod sejr, og nu med større styrke og kraft. Vores kampe for national og social frigørelse vil antage deres egne særlige former og følge forskellige veje, afhængigt af landene, men vil i deres indhold være af internationalistisk karakter, som delelementer i den samlede proletariske verdensrevolutionsproces.

Alt dette forpligter os til at konsolidere og styrke vores enhed og organisation, både nationalt og internationalt.

Socialismen vil sejre!

Længe leve internationalismen!

Verdens arbejdere og undertrykte folk, forén jer!

Appel om handling: Palæstina under angreb!

PFLP: opfordring til international solidaritet

8. juli 2014: Folkefronten til Palæstinas Befrielse, PFLP, udsendte nedestående opfordring til international solidaritet den 20. juni. Siden dengang er hundreder af palæstinensere blevet anholdt i masseraids. 20 palæstinensere er blevet dræbt af besættelsessoldater og bosættere, herunder barnemartyren Mohammad Abu Khdeir, der blev brændt levende af bosættere. Palæstinensiske arbejdere er blevet mejet ned, og ni martyrer faldt ved luftangreb på Gaza 7. juli. Besættelsesstyrkerne fortsætter med at invadere og angribe palæstinensiske byer, landsbyer og flygtningelejre i alle områder af Palæstina. Gaza er under kraftigt bombardement fra besættelsens luftstyrker. Situationen bliver stadig mere kritisk.

Det palæstinensiske folk forsvaret sig modigt. Palæstinensiske masser går på gaden i hele det fra 1948 besatte Palæstina og konfronterer besættelsesmagten i alle områder af det historiske Palæstina. Oprørske unge i Jerusalem og på Vestbredden imødegår bosætterterror og militære invasioner. De demonterer bosætternes letbaneprojekt, beskytter land og folk. I Gaza intensiveres den væbnede kamp. Palæstinensere i eksil og diaspora går på gaderne i flygtningelejrene og i byerne rundt omkring i verden.

Vi gentager vores opfordring og opfordrer til handling rundt om i verden. Palæstina er under angreb – og Palæstina yder modstand på intifadaens vej. Det er tid til at handle!

20. juni 2014: Folkefronten til Palæstinas Befrielse appellerer til alle tilhængere og venner af Palæstina og det palæstinensiske folk rundt omkring i verden, og vore palæstinensiske samfund og folk overalt i eksil og diaspora, til at gå på gaden og handle imod de fortsatte besættelsesangreb og grusomheder mod enhver storby, by og flygtningelejr på Vestbredden og i Gaza. Overalt er gaderne fyldt med jeeps og

pansrede køretøjer og soldater bevæbnede med dræbermaskiner, og himlen er fyldt med Apache-helikoptere og F-16-jagere, der truer med en regn af død over vores folk.

Drabet i dag på den blot 13 år gamle Mahmoud Jihad Dudeen i Dura uden for al-Khalil, med skud i brystet, og drabet på Ahmad Sabarin, 20 år i Jalazone-flygtningelejren.

Stop Terrorstat Israel

Skud mod adskillige palæstinensere på hele Vestbredden og Gaza, herunder nedskydningen af den palæstinensiske Yazan Yacoub, 17 år, skudt i brystet i Qalandiya-flygtningelejren, og nedskydningen af Amir Sa'dy Saleh, også 17, i Jenin.

De massive invasioner og razziaer sender tusinder af besættelsessoldater til regionerne al-Khalil, Ramallah, Nablus, Jenin, Bethlehem, Jerusalem og Qalqilya Salfit og til belejrede byer og flygtningelejre, som har været særligt udsat for masseinvasioner og voldelige angreb.

Massearrestationer og voldelige invasioner i hjemmene hos hundredvis af palæstinensere, herunder studenteraktivister, lovgivere og politiske ledere, og de målrettede angreb på tidligere politiske fanger til fornyet anholdelse og chikane, herunder tilfangetagelsen af 51 tidligere fanger befriet i 2011 i fangeudveksling og et mislykket forsøg på

at arrestere Samer Issawi, tidligere sultestrejkende.

Nedrivning af palæstinensiske hjem efterlader flere familier hjemløse.

Den grasserende bosættervold og angreb på palæstinensere og palæstinensisk jord på hele Vestbredden.

Bombningen og beskydningen af Gaza fra besættelsesstyrkernes krigsfly.

Aflukninger af områder, udgangsforbud, checkpoints og restriktioner for flygtninge er pålagt palæstinenserne.

Invasionen af Bir Zeit-universitetet og arrestationer af studerende, invasioner af civilsamfundets organisationer og velgørende organisationer.

Denne brutale vold i hænderne på en kolonialistisk og racistisk bosætter- og apartheidstat, med dens væbnede styrker og dens bosættere, øges dag for dag. Tortur af palæstinensiske fanger er officielt sanktioneret, palæstinensisk blod flyder i gaderne i Gaza og på Vestbredden, og den palæstinensiske ungdom smadres under hjulene af de invaderende militære kampvogne.

Disse forbrydelser er blevet mødt med overvældende international tavshed og meddelagtighed. Palæstinenserne fortsætter med at yde modstand, med at protestere, med at leve, med at kæmpe, på trods af den aggression, der dagligt truer deres eksistens, til trods for de officielle myndigheders meddelagtighed og forræderi, hvor myndighederne fortsætter med at engagere sig i sikkerhedssamarbejde med besættelsesmagten, der fører krig mod palæstinensiske flygtningelejre og byer.

USA, Canada og EU fører fortsat 'business as usual' og har ikke rejst en eneste protest eller bekymring – tværtimod. USA fortsætter med dagligt at afskibe for ti millioner dollars til stort set udelukkende militær bistand til besættelsesstaten. Det er klart, at de er fuldgyltige partnere med besættelsesmagten i den igangværende krig mod det palæstinensiske folk.

Som en særlig absurd og fornærmende gestus blev besættelsesstaten valgt som næstformand i FN's 4. komite, der behandler spørgsmål om afkolonisering og palæstinensiske flygtninges rettigheder, rettigheder, besætteren har nægtet i de forløbne 66 år – samtidig med de er engageret i dette altomfattende angreb på palæstinensiske liv.

Dette må ikke få lov til at fortsætte i stilhed. Kun lidt er kommet frem i de internationale medier. Internationale organisationer, der søger at forsvare menneskerettighederne – især Den Internationale Komité for Røde Kors, som er vidner til daglige krænkelse af palæstinensiske fanger – må hæve stemmen og gøre en ende på deres skadelige tavshed.

Folkets stemme må høres

Det er igen tid for de folkelige bevægelser i verden at gå på gaden for at

udtrykke deres solidaritet med Palæstina og kræve en afslutning på den igangværende medskyldighed fra det internationale samfund og dets støtte til besætteren. Palæstinenserne yder modstand, men billedet af mennesker over hele verden stående ved deres side vil opmuntre og styrke det palæstinensiske folk, mens de konfronterer en ondskabsfuld besætter.

Vi opfordrer dig til at handle nu, i dag, hurtigst muligt, for at støtte det palæstinensiske folk under angreb. Stilheden måophøre:

Intensiver boykotten! Det kritiske våben for international isolation af besættelsesmagten skal eskaleres. Boykot Israel på kulturelle, faglige og økonomiske områder. Udstil og ram de selskaber – som G4S – hvis teknologi bliver brugt til at føre krig mod det palæstinensiske folk.

Gå på gaderne! Marcher, demonstrer, bryd tavsheden i det offentlige rum, og kræve en stopper for disse angreb. Parlamenter og regeringer skal holdes ansvarlige for deres medskyldighed.

Besæt og luk ambassader og konsulater ned. Disse ambassader og konsulater opererer frit rundtomkring i verden, mens palæstinenserne lider under masserestationer, udgangsforbud, lukning og drab. Det bør ikke være *business as usual* for besættelsesstaten rundtomkring i verden!

Folkenes solidaritet i verden med Palæstina og vores kollektive kampe for at konfrontere zionismen og imperialismen har altid været en kilde til styrke, mens vi konfronterer en brutal besættelsesmagt.

Dette er en nødsituation. Det er tid til handling.

Palæstina-solidaritet på gaden

Solidariteten med det hårdt prøvede palæstinensiske folk, der er udsat for en ny morderisk og folkeretsstridig israelsk aggression, manifesterer sig i disse dage over hele verden.

I Danmark har der været hastedemonstrationer i København, Odense og Århus i protest mod de israelske bombardementer af Gaza og den israelske hærs kollektive afstraffelse af civile palæstinensere.

Nogle af talerne ved demonstrationerne drog sammenligning mellem den palæstinensiske modstandskamp i dag og den danske modstandskamp mod den nazistiske besættelse.

For 70 år siden blev de tyske besættelse mødt af en folkestrejke, der startede i København - Palæstina er i dag fortsat besat af Israel og udsat for massive krigsforbrydelser

Modstand mod besættelse er legitimt. Det var det i Danmark i 1940'erne under den tyske besættelse, og det er det i dag i Palæstina/Gaza hvor apartheid Israel bombarderer det palæstinensiske folk ...

I Århus samledes omkring 300 til demonstrationen under parolen 'Stop krigen - Fred i Palæstina'

100 år efter starten på 1. verdenskrig: Hænderne væk fra Ukraine!

Af Arbeit-Zukunft

År 100 efter imperialistmagternes første verdenskrig, med det tyske kejserrige i front, piskes krigsfaren igen op på foruroligende vis. Og igen er det den tyske imperialisme, der er med forrest, anført af en koalition af kristen- og socialdemokrater.

Det stopper ikke med associeringsaftalen mellem EU og Ukraine fra den 27. juni. Samme dag blev tilsvarende aftaler indgået med Moldova og Georgien, og der er dermed kastet ny benzín på bålet. I begge lande er der allerede væbnede konflikter med Rusland.

Men som allerede i 1914, for 100 år siden: Der er intet, der får imperialistmagter til at besinde sig, når det drejer sig om magt, herredømme og udbytning af andre folks rigdomme.

Borgerkrig i Ukraine

Det ukrainske bourgeoisie, EU's, NATO's, USA's og Tysklands politik fremkaldte kort efter Maidan-krisens udbrud massive protester i Ukraine. I mange dele af landet blev Lenin-mindemærkerne, symboler på kampen mod kapitalen og på arbejdernes og arbejderkvindernes internationale solidaritet for fred, socialisme og fremskridt, forsvaret mod fascisternes angreb. Hvor disse stod stærkest, blev de imidlertid konsekvent ødelagt.

Rusland snuppede Krim fra Ukraine, i et brud på folkeretten, men helt klart med stærk støtte fra brede dele af Krims befolkning. Dermed sikrede man sine flådestøttepunkter og forhindrede først og fremmet EU's og den amerikanske kapitals adgang til de formodet enorme skifergaslagre (fracking) ud for Krimkysten. Ukraine har i øvrigt endnu flere sådanne gaslagre.

I Østukraine udviklede der sig en opstand fra dele af befolkningen. Oprørerne udråbte folkerepublikker i Slavjansk og Donetsk, som bemægtigede sig de forhåndenværende våben, men

angiveligt også kunne skaffe våben fra Rusland. De indsatte antiluftskytser og nogle tanks med held og med svære følger for Kiev-tropperne, mens EU og USA påstod, at "kun Putin" kunne have leveret dem. De har ingen beviser derfor.

De påstår, at russiske agenter førte an i opstanden, og at der på den russiske side af østgrænsen stod tropper parat til indmarch. Heller ikke her findes der seriøse beviser. Den finske militære

ARBEIT ZUKUNFT

Ukraine i sort og rødt

efterretningsschef tilbageviste lignende amerikanske påstande. Der forekommer hverken aktive kamphandlinger eller fortsat russisk tilstedeværelse i regionen, sagde admiral Georgij Alafuzoff, tidligere leder af Finlands militære efterretningstjeneste, i et interview med det finske stats-tv YLE:

"Det er efter min opfattelse fortrinsvis regionens indbyggere, som er utilfredse med tingenes nuværende tilstand." (Kilde: Horst Hilse i Scharf Links, 23.04.2014).

Dele af opstanden i Donbass sætter sine forhåbninger til russisk støtte, men øjensynligt er denne bevægelse ikke under Ruslands kontrol. Erklæringer fra den russiske præsident og hans regering bliver ikke altid støttet, og det russiske diplomati bliver undertiden voldsomt kritiseret.

Russisk-nationalistiske kræfter har helt sikkert stærke positioner i opstandsbevægelsen, men der deltager også mennesker, som har sociale mål og slet ikke ønsker tilslutning til Rusland. De bekæmper Kiev-regeringens krigspolitik, og dens politik for tilslutning til Vesten og EU, dens sociale nedskæringspoli-

tik, dens racisme og fascisme.

Derfor er det en plat vestlig propagandaløgn at affærdige denne bevægelse med betegnelsen 'separatister'. Den kendsgerning, at adskillige arbejdsstyrker i den stærke mine- og sværindustri i Donbass støtter opstanden med strejker, har også vakt opmærksomhed. Arbejderklassen er med og deltager!

Porosjenko og hans regeringsklige vil stadig bryde denne modstand i landets østlige del med militær vold. Porosjenko ændrer således intet grundlæggende ved den brutale undertrykkelse, som allerede den såkaldte overgangsregering rettede mod modstanden. Så nu raser en krig, der indtil nu har kostet hundreder af døde, især blandt civilbefolkningen, som for størstedelen, om end ikke alle, støtter opstanden.

Nationalgardister og Kiev-soldater anrettede et blodbad i Mariupol og andre steder i denne operation, som kynisk kaldes en anti-terror-operation. Der findes indikationer på, at også vestlige lejesoldater (Blackwater, Academy og andre lejesoldateragenturer) er med i myrderierne.

Ved redaktionens afslutning i slutningen af juni er der indgået en yderst skrøbelig våbentilstand, der angiveligt skal benyttes til forhandlinger. Kiev-regeringen forlanger alligevel kategorisk, at opstanden skal nedlægge våbenene inden for våbenstilstandens frist. Porosjenko vil ikke engang tilbyde en generel amnesti. Porosjenko truer med at videreføre sin krig i Donbass med fuld styrke fra 1. juli 2014.

Rusland taber i de seneste sammenstød

Indtil da skal der føres forhandlinger også med repræsentanter for opstandsbevægelsen, hvor endnu en oligark ud over Porosjenko, nemlig Viktor Medvedtsjuk, der skal stå Putin nær, indgår som formidler.

Adskillige blev dræbt da den ukrainske kupregerings styrker den 3. juli begyndte en offensiv mod separatister i Sloviansk. Billedet viser en ramt boligblok i Mykolayivka, en forstad til Sloviansk. Foto: mymedia.org.ua (et medie sponsoreret af danmarks udenrigsministerium)

Den kapitalistiske stormagt Rusland er under stærkt pres fra EU, NATO og USA. Disse konfliktpartnere truer konstant Rusland med økonomiske sanktioner i tilfælde af, at de indre udviklinger i Ukraine ikke retter sig efter vestlige forestillinger. EU, NATO, USA og Berlin forholder sig aggressivt og krævende. Ikke et kritisk ord om og til den ukrainske regering.

Rusland er derimod den klare taber i de seneste sammenstød. Ganske særligt ved at det ikke har kunnet forhindre EU's associeringsaftaler med Ukraine,

Moldova og Georgien. Alligevel kommer der netop fra Rusland og fra opstanden de eneste klare afspændingssignaler:

Putin lod den tidligere vedtagne tilladelse til militærintervention i Ukraine (!!) annullere af parlamentet.

To tilfangetagne OSCE-observatørhold i Donbass blev betingelsesløst frigivet af oprørerne og kunne forlade området. Efter vores

vurdering tilbageviser det den vestlige propagandas påstande om deres tøjlesløse brutalitet. At beholde sådanne gidsler ville være guld værd.

Facit: Gør en ende på Vestens aggressive politik!

Med EU's associeringspolitik i forhold til Ukraine har man åbnet Pandoras æske og har med nogen succes forsøgt at knytte Ukraine til Vesten og gøre landet til en vasalstat. Dermed har man igen trængt Rusland i defensiven, men samtidig udfordret det. Rusland un-

derstøtter i Ukraine modstanderne af denne politik.

Vi stiller os solidarisk med opstanden i Østukraine i dens kamp mod vasalregimet i Kiev. Vi opfordrer alle arbejdende, mænd og kvinder, i Tyskland og EU til at stille sig bag deres kolleger, som kæmper imod denne politik i Ukraine fra EU, NATO og USA, og også Tyskland. Vi står over for samme fjender og samme modstandere! Vi vil ikke lade os vikle ind i hetzen mod mennesker, der vover at kaste sig ud i en opstand, som retter sig imod imperialismens annektering af Ukraine! Lad os stå side om side med de kæmpende i Ukraine.

Vores krav til Berlin, Bruxelles, USA, den ukrainske regering er:

Nedlæg våbnene!

NATO og EU ud af Ukraine!

Ingen tyske militærfolk i Ukraine!

Ingen troppeforstærkninger mod øst!

Væk med associeringsaftalen mellem EU og Ukraine!

For: Fjenden befinder sig i vores eget land!

De ukrainske folkerepublikker:

Et forsøg på folkemagt i Europa

Det seneste skud på det europæiske kontinents moderne revolutionære historie med forsøg på at skabe folkemagt, der startede med Pariserkommunen i 1871, er oprettelsen af de to folkerepublikker i det østlige Ukraine – Folkerepublikken Donetsk og Folkerepublikken Lugansk.

Midt i Kiev-regeringens brutale militæroffensiv mod den oprørske befolkning i de to regioner, som ikke mindst føres som luftbombardementer med talrige civile ofre, foregår et ret så enestående socialt og politisk eksperiment med langtrækkende konsekvenser – udviklingen af folkerepublikker uden for Kiev-regeringen, oligarkernes, EU's og NATO's magt.

Ukraine i sort og rødt

Kiev-regeringen er et resultat af Maidan-kuppet, der angiveligt begyndte som protester mod oligarkernes magt. Det har imidlertid ført til en befæstelse

af oligarkernes magt med chokoladekongen Porosjenko som præsident og en omfattende associeringsaftale med EU (indgået samtidig med tilsvarende for Georgien og Moldova). NATO's østgrænse er rykket tæt på Rusland.

Maidan-kuppet bragte en regering til magten, der inkluderede fascister og nazister, og det har udløst voldsomme protester især i det østlige og sydlige Ukraine – og fra Rusland, der sikrede sig kontrollen med det altovervejende russiske Krim, som blev indlemmet som en del af Rusland.

Regionerne i Donbass-området, hjertelandskabet i det industrialiserede Ukraine og

Det marxistiske Boroth ('Kamp') ved 1. maj 2014 i Odessa

en vigtig del af det tidligere Sovjetunionens økonomiske struktur, protesterede mod Kiev og de fascistiske bander, som begyndte at foranstalte terrordrab og massakrer i Østukraine. Udråbelser af folkerepublikker i Donetsk og Lugansk-regionen fulgte efter sammen med dannelsen af militser, som fordrev Kiev-regeringens repræsentationer.

Kiev-regeringen myrder sin egen befolkning

Siden da har der hersket borgerkrig. Kiev-regeringen betegner de oprørske ukrainere som 'terrorister' og har sat sin hær ind i voldsomme kampe, kun afbrudt af en kortvarig og skrøbelig våbenhvile. Egentlige forhandlinger har ikke fundet sted.

Porosjenko har simpelthen forlangt kapitulation, at opstanden betingelsesløst skulle nedlægge våbnene, og har tilmed afvist en generel amnesti. Det er en opskrift på blodig terror og hævnmassakrer. Nu søges det samme igen opnået militært, uden at EU- eller NATO-landene har protesteret mod bombardementerne af de oprørske provinser, og uden at vestligt tv har vist konsekvenserne. Vinder Kiev-hæren i denne konfrontation, vil afslutningen være barbarisk.

I de vestlige medier kaldes oprørerne for 'pro-russiske separatister' og opstanden omtales som manipuleret af Rusland, der angiveligt militært var parat til at besætte Ukraine og indlemme disse provinser.

Det står nu klart, at Rusland ikke truer med en invasion, og at opstanden ikke sigter på at indlemme en del af Ukraine i Rusland, men at det er et politisk og socialt oprør med bred folkelig opbakning, som tager sit udgangspunkt i modstanden mod Kiev-regeringen og dens reaktionære nationale og internationale politik.

For eller imod Kiev-regeringen: Det spørgsmål deler alle organisationer og politisk aktive kræfter i landet. Men inden for begge lejre er der også betydelige forskelle. I modstanden mod Kiev-regeringen indgår borgerlige nationalistiske og demokratiske kræfter, pro-russiske kræfter, der ønsker tilslutning til Rusland, og en række venstreorienterede organisationer og bevægelser. Et egentligt marxistisk-leninistisk parti findes ikke.

En ny stat

Den venstreorienterede organisation Borotba, som spiller en aktiv rolle i opstanden, har prøvet at definere sine mål og mulige perspektiver.

For det første understreger Borotba, at "et frit, føderalt og demokratisk Ukraine uden oligarker og nationalister (=fascister) er den eneste vej til at bevare et forenet land". De ser ikke folkerepublikkerne i de to regioner som et forstadie til indlemmelse i Rusland, men som en model for udviklingen af hele Ukraine.

Associeringsaftalen med EU vil have enorme negative konsekvenser for den ukrainske økonomi i en situation med skærpet økonomisk verdenskrise, hvor de rige og magtfulde EU-lande søger at redde deres økonomier på bekostning af landene i den 'indre periferi', såsom Grækenland, Portugal og Spanien. Ukraine er endnu længere ude i periferien.

Et nyt Ukraine vil se sin begyndelse i øst, siger Alexei Albu, der fremhæver en række betingelser for at skabe en ny stat:

1. Modstandsregeringen må skabe sin egen administration (hvilket endnu ikke er tilfældet).
2. Pengesystemet må grundlæggende ændres og den nuværende ukrainske valuta opgives.
3. Nationalisering af alle nøglevirksomheder og skabelse af store landbrugskooperativer til overvindelse af fødevarekrisen.
4. Oprettelse af en forenet national hær.

For en folkets økonomi

I en anden artikel uddybes de revolutionære skridt i forhold til økonomien. Her hedder det bl.a.:

"Folkerepublikernes succes vil ikke først og fremmest afhænge af militære sejre, men hvordan deres politiske linje vil besvare den dybe krise, som Ukraine er kastet ud i. Hvis Kiev-modellen, som det står klart, planlægger at overvinde krisen ved at øge byrderne på befolkningen (skattestigninger, sociale nedskæringer), så har folkerepublikken muligheden for at vise en vej ud af krisen i folkets interesse. Og så vil eksemplet med en folkerepublik fri for oligarker være attraktiv for befolkningen i det centrale og tilmed vestlige Ukraine. De må handle hurtigt og beslutsomt."

Diskussionen om en revolutionær politik og programmet for et nyt samfund er ikke længere blot en teoretisk diskussion, heller ikke i Europa, men en diskussion, som udspringer af klassekampen og en revolutionær praksis. Uanset hvordan det vil gå for folkerepublikkerne i Østukraine, som mødes af formidable fjender. Ikke bare Kiev, EU, USA og NATO, men også af Putins Rusland, som ingen interesse har i at se dem blive en succes.

USA og EU:

Pres på for flere fossile brændstoffer

Krisen i Ukraine udnyttes fuldt ud af både USA og EU til at fremme kapitalinteresser inden for energiområdet. EU åbner op for import af tjæresand, den første skibsladning er sejlet til Spanien, og i Frederikshavn står slaget helt aktuelt om at sige nej til udvinding af skifergas i Danmark. Forhandlingerne om frihandelsaftalerne øger presset fra oliefirmaerne.

Energimarkedet Europa

Magtovertagelsen i Ukraine var i høj grad planlagt og sat i værk af de kapitalkræfter i USA og EU, der kæmper for at komme ind på energimarkedet i Europa. For USA er de nye typer olie, der kan vende hele energisituationen for USA fra at være en afhængig importør af brændstoffer til at være olieeksportør, så der er store interesser på spil.

G-7-landene meldte da også hurtigt efter magtovertagelsen i Ukraine ud, at EU skulle åbnes for canadisk olie udvundet af tjæresand bearbejdet af amerikanske raffinaderier, og EU kommissionen erklærede, at Ruslands gasledning gennem Ukraine nu kunne stoppes.

Fra EU's side dækkes alt ind under kravet om 'forsyningsikkerhed', et emne, der er på dagsordenen på det kommende topmøde.

Udvindingen af tjæresand og skifergas vil betyde, at afbrændingen af fossile brændstoffer forlænges i uhørt omfang, og at CO₂-udslippet øges i ekstrem grad. Ved udvindingen frigøres også store mængder metan. I følge undersøgelser er 15 til 25 % af borerne i USA utætte og lækker metangas.

Udvindingen af både skifergas og tjæresand spreder kemikalier som arsen og både hormonforstyrrende og radioaktive stoffer, der spredes gennem luft og vand. Grundvandet ødelægges, og de giftige følger ses i fuld flor i Canada og USA. Der meldes om cancer og en række andre sygdomme. Vandressour-

Billede: Aktion under byrådsdebatten d. 25. juni - Skifergas - Nej tak

cerne går tabt, og mulighederne for at dyrke jorden ødelægges, ligesom jordskælv er en almindelig følge af udvindingen.

Fossilerne og skifergassen

Vendsyssel siger nej

Vendsyssel er et af de steder, der er udpeget til prøveboringer. Nordsjælland er det andet. Disse to tilladelser blev givet i 2010 uden nogen form for politisk debat i Folketinget. Der var heller ingen beregninger på miljømæssige konsekvenser, og protester betød, at der blev sat et stop for yderligere tilladelser frem til 2014.

Den store lokale modstand betød, at beslutningen om at starte prøveboringerne i Dybdal i Vendsyssel blev udskudt et år.

D. 25. juni 2014 gav byrådet i Frederikshavn grønt lys for Danmarks

første prøveboring efter skifergas. 27 ud af de 31 byrådsmedlemmer stemte for boringen, mens fire stemte nej.

Efter byrådsbeslutningen stiftede frackingmodstanderne, der havde demonstreret op til byrådsmødet, en forening med henblik på at påklage byrådets beslutning til Naturklagenævnet for at få den omstødt.

Natur- og Miljøklagenævnet har midlertidigt ophævet kommunens tilladelse til etablering af to borer efter vand, der skal bruges i forbindelse med prøveboringen. Men det forventes at borerne og jagten på skifergas kommer igang i august.

Pilotprojekt for tjæresand

Selvom det i øjeblikket i USA er forbudt at udføre olie, har et canadisk firma alligevel fået tilladelse til at udføre olie gennem USA. D. 29. maj kom den første ladning tjæresandsolie til Europa.

Firmaet bag importen, Repsol, udtaler, at denne første import er at betragte som et pilotprojekt.

EU-kommissionen klager over at være 'afhængige', mens de foreslår at skifte afhængigheden af russisk olie ud med afhængighed af USA og Qatar. Den anden streng i 'energisikkerheden' ligger i lokalt produceret skifergas.

Tjæresandsolie og skifergas udleder mere CO₂, når det hentes op af jorden, og ved forarbejdningen, og problemet er desuden, at der er så meget af det, at overgang til miljørigtige energi udsættes på ubestemt tid.

EU's klimamålsætninger og diktat fra olieindustrien

EU's officielle mål for CO₂ siger, at udslippet fra transportsektoren skal være reduceret med 6 % i 2020. Da tjæresandsolie er erkendt som en større klimabelastning end traditionel udvun-

det olie, har EU-kommissionen (Connie Hedegaard) arbejdet på at lægge en form for taksering på brændstofferne alt efter hvilken kilde, de kommer fra, der skulle nedsætte forbruget af de mest klimabelastende olietyper.

Klimabelastningen fra tjæresand blev beregnet til at være 23 % højere end gennemsnittet for anden råolie. I praksis skulle det betyde, at brændstofferleverandører for at holde målsætningen skulle gennemføre besparelser på CO₂-udslippet på andre områder, hvis de benyttede sig af tjæresandsolie. (Oliekvalitetsdirektivet/Fuel Quality Directive, FQD).

Det er beregnet, at 40 % af CO₂ udslippet i 2020 vil stamme fra transportsektoren.

Selv denne beskedne regulering i forhold til miljøet kunne imidlertid ikke accepteres. Lobbyisterne fra olieindustrien pressede på, og Canada

og USA har truet med at anlægge sag mod EU for at indføre handelshindringer. Herefter gik reguleringen i stå, og forslaget er røget rundt i EU systemet uden at blive til noget.

Siden har både USA og Canada ladet EU forstå, at en gennemførelse af 'forskelsbehandling' vil blive betragtet som en handelshindring i forhold til WTO's regler og et problem for frihandelsaftalerne mellem USA og EU og Canada og EU.

Ifølge Information d. 17. juni har USA's chefforhandler Michael Froman kaldt forslaget "diskriminerende, miljømæssigt uberettiget og en mulig barriere for handel mellem USA og EU".

Olieselskaberne har forlangt, at EU-forslaget bliver droppet og erstattet med den smukke frihedserklæring, der er forfattet af deres egen sammenslutning, Europa: '*at al olie skal behandles lige*'.

Sådan et forslag skulle nu være på vej fra EU-kommissionen.

Truslen fra olieselskaberne, USA og Canada blev afsløret gennem en miljøorganisations anmodning om aktindsigt. En indsigt, der kun blev givet i meget begrænset omfang 'af hensyn til de igangværende frihandelsaftaler' (EU-USA og EU-Canada).

Energiunion i EU

EU ønsker en energiunion for at styrke det indre marked. Der skal dannes ét fælles energimarked og energinet. Beslutninger om energiforsyningen skal ikke tages af de enkelte lande nationalt, men på et 'strategisk EU-niveau'. Argumentet lyder, at uafhængigheden og Ruslands 'del og hersk'-politik skal brydes med ens priser og ét forsyningsnet. Det er tanken, at Ukraine, Georgien, Balkan og Norge skal være en del af dette system.

Regeringens udemokratiske taktik: Skifergas sniges ind

Regeringen har aldrig lagt op til en åben debat om skifergas og har undladt at melde sin holdning klart ud eller givet mulighed for en stillingtagen for eller imod udvinding af skifergas på dansk jord. Beslutningen sniges i stedet igennem.

Den vigtige beslutning er blevet lagt ud til lokalområderne i Nordjylland og i anden omgang Nordsjælland, og med byrådsbeslutningen d. 25. juni i Frederikshavn er processen frem mod den giftige og klimaødelæggende udvinding taget til sin næste etape – uden en landsdækkende politisk debat.

I 2010 gav den tidligere regering licenser til det franske firma Total og til Nordsøfonden med ret til at foretage prøveboringer i to områder. Også den proces foregik i stilhed uden nævneværdig debat i Folketinget eller i offentligheden, hvor sagen ikke blev gjort kendt.

Prøveboringerne var planlagt til at gå i gang i 2013 i Frederikshavn Kommune, men byrådet sagde stop og kræ-

Udstyret er parat ved Dybvad i Nordjylland.
Foto: Nikolaj Henriksen, Skifergas Nej tak.

vede en fuld VVM-undersøgelse og et års pause.

Prøveboringer fører til udvinding, hvis der ikke sættes en stopper for processen

Hele taktikken, også for den nuværende regering, har været at opdele beslutningen i faser og undlade en principbe-

slutning og den debat, der ville følge med. Den første fase skulle bare være 'en uskyldig prøveboring'. Først senere kommer spørgsmålet om selve udvindingen. Eller sådan skulle det se ud. I virkeligheden er det den samlede proces, der diskret er sat i gang.

Tidligere miljø- og energiminister Martin Lidegaard har udtalt, at "når en efterforskningstilladelse

er givet, ligger der eksplicit en tilladelse til at gå det næste skridt, at prøve at udvinde det".

Ansvaret for at stoppe processen blev altså overlagt til den fattige og arbejdsløshedsramte kommune Frederikshavn, og netop arbejdspladsargumentet har været trukket af stalden også i denne sag.

Erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen har benyttet både dette ar-

gument og argumentet 'de er jo meget dårligere i andre lande, så Danmark må hellere gøre det beskidte arbejde selv'.

Han udtalte således fra talerstolen ved Energiens Topmøde:

"Der er ikke nogen grund til, at vi ikke i Danmark skal beholde de arbejdspladser, der er forbundet med produktion og udvinding af skifergas. Og slet ikke, når alternativet er en mindre ansvarlig produktion i udlandet."

Kritikken af den uansvarlige fremgangsmåde i forhold til beslutningen om skifergas i Danmark afviste klimainformationsminister Rasmus Helveg Petersen med ordene:

"Det er ikke nogen god idé at centralisere alt, og nogle gange skal man altså træffe svære, ubehagelige beslutninger. Jeg synes, de klarer det godt i en god proces deroppe. Men når det er sagt, så er der jo taget en landsbeslutning, så Total har en efterforsknings- og produktionstilladelse."

Mens landspolitikerne lurepassede, måtte nordjyderne tumle med beslutningen om konsekvenserne af søgningen efter skifergas i deres område, og reelt med ansvaret for hele landets skæbne på dette felt.

Frederikshavn fik ikke en fuld VVM-undersøgelse

Byrådet i Frederikshavn krævede en fuld VVM-undersøgelse, men fik det ikke. I stedet for at vurdere alle miljøspørgsmål i den samlede proces, som undersøgelsen skulle have gjort både efter tidligere miljøminister Ida Aukens løfte og EU's regulativer på området, behandlede den kun de miljøproblemer, der måtte opstå ved prøveboringen, altså ikke ved en eventuel udvinding. Og også på dette område var den mangelfuld.

Terje Haaland gjorde i sin tale ved demonstrationen i Frederikshavn op til byrådsmødet d. 25. juni, hvor sagen var oppe for anden gang, opmærksom på, at der ikke var taget stilling til 60 tons borespåner og 140 kubikmeter

boremudder fra prøveboringen. Begge dele skal behandles som radioaktivt materiale, da alunskifer indeholder uran. Der var ingen plan for deponering eller bortskaffelse. Problemet med den radioaktive gas radon var heller ikke nævnt.

Alt skubbes ud til senere, mens den reelle beslutning om at sætte processen i gang for hele landet træffes nu lokalt af en kommunalbestyrelse.

Regeringen siger ja til skifergas – i skærende kontrast til de officielle klimamål

Mens politikerne gik meget stille med dørene og ikke rigtig ville sige for eller imod op til byrådsbeslutningen d. 25.

Fossilerne og skifergassen

juni, svarede Rasmus Helveg Petersen ugen efter på et skriftligt spørgsmål fra Venstre, 'om ministeren går ind for udvinding af skifergas i Danmark og dermed øget produktion og afbrænding af fossile brændsler', følgende:

"Regeringen har en ambitiøs plan for at omstille det danske energisystem til at blive baseret på vedvarende energi. Men fossile brændsler vil være en vigtig del af energisystemet i både Danmark og i resten af verden i mange år endnu. Derfor kan der også være god mening i at bringe mere dansk naturgas på markedet. Det kan være naturgas fra nye gasfelter i den danske del af Nordsøen eller fra skiferlag i den danske undergrund ... Hvis naturgasen kan erstatte mere forurenende kul, vil det være positivt for klimaet. Det vil også gøre sig gældende for dansk produceret naturgas."

For det første er skifergas efter alt at dømme ikke mindre skadeligt for klimaet end kul, bl.a. fordi der udslipper en del metangas ved processen, der er meget ødelæggende. Argumentet er kopieret fra Barack Obama, der forsvarer

USA's kæmpe satsning på tjæresand og skifergas, bl.a. til det europæiske marked, med netop dette argument.

For det andet er der ingen fornuftig begrundelse for at inddrage en ny fossil energiform for at dække energibehovet frem til 2050, hvor Danmark officielt skal være fri af brugen af fossil energi. Naturgasreserverne i Nordsøen dækker behovet i denne periode. Kun profitinteresser i salget ligger bag ved en sådan beslutning.

Danmark har forpligtet sig til at følge FN's klimaplan, der betyder, at to tredjedele af verdens kendte energireserver skal blive liggende i undergrunden, hvis temperaturstigningen skal holdes under to grader. Skal dette mål overholdes, vil det være vanvid at starte udvinding af skifergas.

Ifølge energiaftalen fra 2012 med Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti skal Danmark have udfaset fossile brændstoffer i el-/varmesektoren i 2035, og i 2050 i transportsektoren.

Ord er taknemmelige, for mens regeringen foregiver et vist klimaansvar, går man i stik modsat retning i praksis.

Brug for modstand over hele landet

Modstanden mod skifergassen føres først og fremmest lokalt i de to områder, der er udset til at blive de første ofre, med dertilhørende risiko for at få ødelagt grundvandet af de utallige giftige kemikalier, med faren for radioaktiv forurening og at få landskabet overplastret med boretårne og vejene fyldt med tung lastbiltrafik.

Sagen angår os alle, og modstanden må tages op over hele landet. Forberedelserne til prøveboringerne er allerede gået i gang nu, selvom klagefristen endnu ikke er udløbet.

I området omkring Dybvad, hvor boringer skal foretages, er Skifergas Nej Tak i gang med at opbygge en protestlejr. Modstanden mod boringer vil helt sikkert fortsætte, i Danmark som så mange andre steder verden over.

Minearbejderne i Donetsk til Europas arbejdere:

”Hjælp os med at knække fascismens bastion i Ukraine”

Minearbejderne i Donbas-området strejker i protest mod Kiev-regeringens militæroffensiv mod befolkningen i Øst-ukraine. Kiev-regeringen bombarderer og dræber sin egen befolkning, støttet af EU og USA. Minearbejderne strejker samtidig mod mineejerne.

En række tyske fagforeningsfolk fra IG-Metall og ver.di har erklæret deres solidaritet med de strejkende minearbejdere.

Minearbejdere i Donetsk i protestdemonstration 18. juni 2014

Den følgende appel er underskrevet af Mikhail Alexeevich Krylov, repræsentant for Donetsk minearbejderes uafhængige fagforening.

Krylov var en af lederne af strejkekomiteen i Donetsk under den store minearbejderstrejke i 1991 og senere i 1990'erne. Han er nu leder af Det Uafhængige Minearbejderforbund i Donetsk, som organiserer mere end 1000 minearbejdere.

Udtalelse fra Det Uafhængige Minearbejderforbund i Donetsk

Brødre minearbejdere!

Vi må forklare jer den virkelige situation i Donbas. Det sande billede af, hvad der sker, fejlfremstilles eller forties i de europæiske medier. Vi forstår at I kan have svært ved at nå de rigtige konklusioner;

og derfor erklærer vi, at vi – minearbejderne – er tvunget til at kæmpe med våben i hænderne for at redde vores liv – for overlevelsens skyld!

Vores interesse i denne konfrontation er kun denne: At se en ende på blod-

APPEL

udgydelserne! Afslutningen på krigen vil være retssagen mod de krigsforbrydere, som startede den. Vi kan ikke give op, fordi det ville betyde vores fuldstændige moralske og fysiske tilintetgørelse!

Lige fra begyndelsen har 'Euromaidan' været under storborgerskabets kontrol: De ukrainske oligarker og deres uden-

landske herrer. I februar i år var der et kup i Ukraine med aktiv deltagelse af nynazistiske organisationer. Som svar på dette udviklede der sig en protestbevægelse i landets sydøstlige del, som i begyndelsen rejste helt uskyldige paroler som føderation og russisk som andet officielle sprog. Dette blev mødt med terror.

I Donbas foregår en rigtig krig, hvor civile slås ihjel, indbefattet gamle, kvinder og børn. I bliver løjet op i ansigtet om at det er en krig mellem Ukraine og Rusland. Men sådan er det ikke! Krigen står mellem folket og en håndfuld oligarker, der støttes af EU og de amerikanske myndigheder.

Ukraines tragedie er, at det lykkedes magthaverne at smitte befolkningen med vise fascistiske ideer.

Vi, indbyggerne i Donbas, kæmper imod alle manifestationer af nazisme og fascisme. Vi kæmper med våben i hånd for vores egne og vores kæres liv. Vi har intet sted, hvor vi kan trække os tilbage – dette er vores land!

Vi appellerer til jer, arbejderne i de europæiske lande, og beder jer om jeres støtte og solidaritet: Hjælp os med at knække fascismens bastion i Ukraine. Det vil være vores fælles sejr!

Mikhail Alexeevich Krylov

Talsmand for Det Uafhængige Minearbejderforbund i Donetsk

NOTE: Minearbejderne i Donetsk marcherede den 18. juni mod Kievs "antiterrorist operation" og gav et ultimatum på 48 timer om at de ville gribe til våben, medmindre krigen blev stoppet.

Oversat af Kommunistisk Politik

Jobannonce

Presse- og kommunikationsmedarbejder i Folkebevægelsen mod EU

Som presse- og kommunikationsmedarbejder skal du udvikle og varetage kontakten til de danske medier på vegne af Rina Ronja Kari MEP. Samtidig skal du udvikle og varetage Folkebevægelsens egne medier.

Du vil være baseret på Rina Ronja Karis kontor i EU-parlamentet i Bruxelles. Her vil du arbejde sammen med en kontorleder og en politisk rådgiver.

Du skal samtidig arbejde sammen med Folkebevægelsens landskontor i København.

Ansøgningen skal være Folkebevægelsens mod EU i hænde senest kl 12. onsdag den 20. august 2014. Ansøgningen sendes til mail:

“rinaronja.kari-office@europarl.europa.eu”

Jobstart pr. 1. oktober 2014.

Annisettes magiske realisme

Annisette har skrevet nogle af de barskeste tekster, der er lavet og indspillet på dansk. Den der har hørt og lyttet til teksten i f.eks. Den snehvide linje (fra Månebarn, 1992) glemmer den aldrig:

*du giver mig tusinde ord
jeg ønsker bare fred
flår i mit hjerte
spø'r om jeg tror på kærlighed
hvad vil du egentlig mig
mærker du ikke smerten som jeg
jeg byttede mit håb og min vilje
med den fortryllende snehvide lilje*

Hun har også skrevet nogle af de mest livsjuhlende lyriske sangtekster. Teksterne er nøjagtig som hendes sang, eller rettere er de en del af hendes sang. Hele følelsesregistret er i brug og spændt ud, der spildes ikke mange ord, ikke mange toner, der økonomiseres med virkemidlerne – men virkningen er monumental.

Det er Annisettes magiske realisme.

En af sangene på Savage Roses nye album – nr. 24 – hedder The Storm. Den blev skrevet 10 dage før Thomas Koppel død i Puerto Rico i 2006 i huset på en bjergtop. En nat forsvinder det:

*i woke up this night
a storm was whirling through my room
i woke up this night
no doors no walls no roof*

Omkvædet siger med stormen

*HURRY HURRY
HURRY HURRY
don't wait for another day
HURRY HURRY
HURRY HURRY
HURRY or you'll be too late*

Vent ikke på den dag hvor det er for sent. I afgørende øjeblikke er der ikke mulighed for en ommer. Tiden må gribes. For Annisette er det et varsel om Thomas' død. Men budskabet er universelt.

Det ny album gennemlyses af Annisettes ord, teksterne er alle hendes, bortset fra tre (to af Anders Koppel og en af datteren Naja) – og fra forskellige tidsperioder. Og Thomas er der i musikken, over det hele, også i de nye sange.

Halvdelen af de 10 sange er genindspilninger af Savage Rose-klassikere fra *Refugee*, *Babylon* og frem, halvdelen nye, alle med lyden af Savage Rose af i dag med en hel stribe af de bedste af de yngre musikere og et markant kor.

Om de klassiske indspilninger er de bedste, eller de overgås af de nye, må man afgøre med sig selv. *The Shoeshine Boy Is Dead* har i al fald fået sig et stort løft, og de får alle uventede facetter frem, også hos Annisette omkring 40 år senere.

De nye umiskendelige Savage Rose

sange som 'Mr. World', 'Dear Little Children of Mine' og 'Wasteland Lullaby' rækker sig naturligt ind i perlerækken.

Musikken har en egen svingende, ungdommelig og danseagtig lethed, som både kontrasterer og sætter den stærke lyrik i relief.

Men Savage Rose er modgift mod kværnende øremassage, der sælges stykvis i dag og er glemt før i morgen

*Singing hallo to the future
and yesterday goodbye
You'll know in the morning
what you did today*

KR

'Roots of the Wasteland' fås i Oktober bogbutikkerne.

OKTOBER BOGBUTIK
København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82
Åbningstid:
alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Anstændighedens Plads i Skanderborg

Den 12. juli protesterede 'Støt Irene-netværket' og en stribe andre protestgrupper på 'Anstændighedens Dag' i Skanderborg mod de asociale nedskæringsreformer og de umenneskelige forhold, kontanthjælpsmodtagere og folk, der ikke engang kan få kontanthjælp, er udsat for fra stat og kommuner i dagens EU-Danmark.

Den 39-årige Irene Justenborgs sultestrejke i Skanderborg fik diskussionen til at blusse op over hele landet. Irene blev nægtet kontanthjælp og mistede sin lejlighed – og gik i aktion.

Hendes sultestrejke sluttede, da hun fik genoptaget kontanthjælpen og tildeelt en toværelses lejlighed i Låsby. En socialjurist arbejder nu frivilligt med Irenes sag.

Irene Justenborg har fortsat to krav: at få kompensation for tre måneder, hvor hun ikke har fået kontanthjælp, og at få anerkendt sin sygdom, fibromyalgi.

Protestmanifestationen viste, at ikke kun Irene, men tusinder af andre er hårdt ramt af de asociale EU-love, som er gennemført af regeringen sammen med blå blok.

Irene takkede for støtten til hendes sag

gens nedskæringsreformer, en stærkere stemme.

Pladsen ved kulturhuset blev i dagens anledning kaldt Anstændighedens Plads.

Efter en kort velkomst fra Maria fra 'Støt Irene-netværket' gik en demonstration gennem Skanderborg til rådhuset og afleverede et åbent brev til borgmesterens kontor.

Irene takkede for støtten til hendes sag og opfordrede til at styrke en landsdækkende bevægelse, der kan give alle dem, som er ramt af regerin-

Som der stod i løbeseddelen til protesten:

'Regeringen kalder det reformer – men det er nedskæringer, der rammer netop de grupper, der i forvejen har nok at slås med, for de har ikke kræfter til også at protestere.'

Folk, der er ramt af forsørgerpligt og kontanthjælp og sygedagpenge og arbejdsløshed, finder sammen i protest og modstand!

Kommunistisk Politik Indhold nr. 7 - 2014

TEMA:

- Superstat EU – Delstat DK
- Nødvendig socialisme s. 2
- Massekontrol og facebook s. 3
- På vej mod EU-politistaten s. 4
- ALT skal privatiseres s.5
- Danmark overrules af EU s. 6
- Vækstplan 2014 s. 8
- Fra Rio til Gaza s. 11
- IKMLPO tyve år s. 12
- Appel fra PFLP s. 14
- Ukraine: Reaktion og folkemagt s. 16
- Fossiler og skifergas s. 19

Verden ifølge Latuff

Boycot Israel